

עיריית יבנה

תמליל

ישיבת מועצה מן המניין מס' 32/14

מיום רביעי, י"ד בתמוז תשע"ה, 1.7.2015

- הופק ע"י: בונס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

www.bonuspro.net

תמליל משיבת מליאת מועצת העיר מן המניין מס' 32/14

מיום רביעי, י"ד בתמוז תשע"ה, 1.7.2015

נוכחים:

1. ראש העיר	- מר צבי גוב-ארי
2. סגן ומ"מ ראש העיר	- מר משה חזות
3. סגן ראש העיר	- מר פאלי כהן
4. סגן ראש העיר	- ד"ר אהוד ויצמן
5. חבר מועצת העיר	- מר יניב עמרני
6. חברת מועצת העיר	- גב' לינה שרון
7. חבר מועצת עיר	- מר מאיר בן הרוש
8. חבר מועצת העיר	- מר רועי גבאי
9. חברת מועצת העיר	- גב' רונית ארנפרוינד-כהן
10. חבר מועצת העיר	- מר רחמים דוד

חסרים:

11. חבר מועצת עיר	- מר שחר סימנה
12. חבר מועצת העיר	- עו"ד מאיר דהן
13. חבר מועצת העיר	- מר חובב אשרף
14. חבר מועצת העיר	- מר אליהו מזוז
15. חבר מועצת העיר	- עו"ד עדי ינקילביץ

משתתפים:

1. לשכה משפטית	- עו"ד איתן בראש
2. מבקר העירייה	- מר שלום דמארי
3. דובר העירייה	- מר אריאל הלר
4. עו"ד יפעת רוזן	- ממונה על הכנסות העירייה
5. מזכירות העירייה	- גב' יעל יצחק פור
6. מנהל מתנ"ס יבנה	- מר אלי אלוש
7. מנהל מחלקת הנוער	- מר רועי סודאי

על סדר היום:

1. שאילתה של חברת מועצת העיר גב' רונית ארנפרוינד-כהן, בנושא: "תוצאות ועדת הנוער?"
2. הצגת פעילות מחלקת הנוער.
3. עדכון בנושא קו חם לבנות ובני נוער במצוקה – תוצאות המפגשים.
4. עדכון תב"ר מס' 212 – בניית ביה"ס לאמנויות. סך התב"ר 18,184,733 ₪. מימון: מפעל הפיס – 12,988,467 ₪, קרנות העירייה – 5,150,266 ₪.
5. המשך דיון בהצעה לסדר יום של חברת המועצה הגב' רונית ארנפרוינד-כהן בנושא: קו חרום לבנות/בני נוער" – ביבנה אומרים לא לאלומות ברשתות – עקרונות תוכנית פעולה.

תוספת לסדר היום:

1. פטור מהיטל השבחה לפרויקט התחדשות עירונית (פינוי-בינוי) מתחם האלון ומתחם כלנית-שושנים, לפי סי' 19(ב)2 לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה – 1965.

צבי גוב-ארי: ישיבת מועצת העיר מס' 27/14, ואני רוצה להקדים ולומר מספר מילים, כהקדמה. בספטמבר השנה אנחנו הולכים לפתוח את שנת הלימודים החדשה, עם 14 גני ילדים חדשים, עם בית ספר יסודי חדש. הגידול במספר התלמידים בין השנה הקודמת תשע"ה לתשע"ו, מדובר ב-14% בגני הילדים, ב-11% מבתי הספר היסודיים וב-9% בעל-יסודיים. מספרים אדירים.

חייבים להדגיש שכל הבינוי התחיל מאוחר בגלל הבעיה של הרשאה של משרד החינוך. התחיל מאוחר והתחיל מאוחר גם ללא הרשאה, מפני שלא יכולתי יותר להסתכן. אבל נכנסתי לבינוי של בית ספר עשרה חודשים לפני פתיחת שנת הלימודים, לגני ילדים שישה חודשים לפני פתיחת שנת הלימודים. ההרשאות הגיעו הרבה יותר מאוחר, כך שהרגע עובדים צוותים כמעט מסביב לשעון, על מנת אכן לפתוח בספטמבר את גני הילדים הללו בבית הספר.

בית הספר מאוד מדאיג אותי. אני נמצא שם פעמיים ביום, בשביל לוודא שהוא אכן מחזיק 50 עובדים במקום, על מנת לסיים אותו. כך שתקוותי, בעצם אין לנו שום דרך אחרת. אנחנו נפתח את שנת הלימודים בזמן, עם כל מה שצריך.

כמה דברים בתחום החינוך. אני גם אדווח על כך בישיבת ועדת החינוך, שצריכים לקיים בחודש יולי, לתאם את זה עם החברים. סיכמנו עם מכללת אורט לקחת את ביי"ס אורמת ולהפוך אותו למכללה טכנולוגית שיש בה אפשרות, או יותר נכון היא בנויה על אפשרות להכשיר תלמידים לשנת י"ג, י"ד. כך שהתלמידים יסיימו שם עם תואר הנדסאי או טכנאי. השאיפה כמובן לתואר הנדסאי. זה כולל פיתוח של האזור, תוספת של מבנה. המבנה הנ"ל ימומן כדלקמן. אורט יכניס שם 6 מיליון ש"ח ויגייס תרומות נוספות. משפחת ברונצקי, אבות הרעיון של אורט אורמת 2 מיליון ש"ח ואנחנו נצטרך לגייס 2 מיליון ש"ח, ממשרד החינוך או ממקורות אחרים. אנחנו עובדים הרגע על פרוגרמה שתתורגם יותר מאוחר לתוכנית וליציאה למכרז. בית הספר הזה ישנה את כיוונו.

רועי גבאי: זה החל מהשנה הקרובה?

צבי גוב-ארי: אנחנו בונים אותו החל מהשנה. אנחנו מעריכים שתשע"ז אפשר יהיה לפתוח אותו. לא לפני כן. יש פה גם תהליך של שינוי מהותי בבית הספר. זה איכות ההוראה ואנשים אחרים, זה סיפור אחר. זו עלייה בדרגה. יחד עם זאת, לא ביטלנו את אותו ענף שמטפל במקצועות מתכת בעיקר. כי אלה מקצועות שנדרשים בתעשייה בכל מקום, כמו מכרסמים וכל היתר. כרסום מתכת. בכל מקרה יהיה גם ענף בעניין הזה שישמור על הקיים, וליד הקיים מתפתח הדבר האחר. מי שמסוגל לעבור ממקום למקום, מבחינת כישורים, ובסיוע, הוא יעבור. אורט ייחשב בעוד שנתיים כמקום שאליו יגיעו תלמידים מרצונם, מבלי להיות מודחים מבתי ספר אחרים ולחפש מפלט באורט. זה חשוב. זה דבר אחד.

הדבר האחר. לאחרונה סיכמתי על מכון וינגייט על השתלבותו במגמת החינוך הגופני של ביי"ס האלון. וינגייט ייכנס לתוכנית משותפת, שהתוצר שלה יהיה בוגרי מגמת החינוך הגופני של ביי"ס האלון, יצוידו או יוכשרו כמדריכים של חינוך גופני בתחומים השונים, לפי ענפים, מטעם וינגייט. כלומר כאילו שסיימת מכללה בוינגייט. יקבלו גם קרדיטציה בכל מה שקשור להמשך לימודים אקדמיים. הסיפור הזה נסגר ברמה העקרונית. ברמה הפרקטית אנחנו סוגרים את זה מחר, מנכ"ל וינגייט מגיע הנה, ואני מאוד מקווה שבשנת הלימודים הקרובה אנחנו הולכים על העניין הזה. זה יוסיף הרבה מאוד בבי"ס האלון, מצד אחד. מצד שני בוגרי מגמת החינוך הגופני בסופו של דבר יקבלו גם משהו שיוכלו גם להשתמש בו בעתיד.

אחרי הרבה מאוד תלאות, באמת הרבה תלאות, הלוך חזור, ועדת ערעור, מועצה ארצית לתכנון ובנייה וכו', אושרו סוף סוף כל הפרויקטים שעומדים על הפרק. זה הפרויקטים של רחוב הכרמל והרחוב על יד החרמון. שני פרויקטים, הכרמל והחרמון. מדובר שם על 600 יחידות דיור יחד. פרויקט רחוב האלון חולץ סוף סוף וייכנס שם בינוי. וכאן ארצה לעלות בהמשך, לצורך הצבעה,

קיימת תקנה שמאפשרת שחרור יזמים בכל הפרויקטים גם יחד, מכל מה שקשור להיטל השבחה. אני ארצה ללכת על זה, מפני שאחרת כנראה הכדאיות הכלכלית לא תצדיק ולא ייכנסו לעשות שם מה שצריך.

מומלץ לשחרר אותם. יש תקנה גם בעניין הזה. זה נכון, זה הפסד מבחינת העירייה, כי אתה בונה יותר ואתה לא מקבל הכנסות בשביל יותר מאוחר לבנות גני ילדים ודברים כאלה ואחרים. נסתייע בממשלה לעניין הזה. אבל אין לי שום ספק שצריך לתת אור ירוק כבר לרחוב האלון, שיתחילו לרוץ. כך שאני צופה במחצית השנה הקרובה, נמצא את עצמנו, בנוסף להמשך בינוי בדרום, לפחות בשלושה אזורים, בינוי בשכונות הותיקות. כך שהעיר תתחיל לנוע.

רועי גבאי: איפה עומד המחלף, צביקה? כי אחרי זה העומס גם בהתאם.

צבי גוב-ארי: כפי שציינתי בעבר, אנחנו נתחיל לספק היתרי בנייה באזורי הביקוש. השכונה הדרומית, כאשר נראה בעין שהסיפור עבר ממצב של תכנון למצב של ביצוע בשטח. עובדים על תכנון ותכנון הוא מורכב. צריך להבין, זה פרויקט של 400 מיליון שקל. זה לא כסף קטן. אבל יחד עם זאת, אם אתה לא רואה בעין שחופרים ועושים, מחר לוקחים את התקציב ממקום אחר. יש מספיק מחויבויות ממשלתיות להעברת תקציבים ממקום למקום. אנחנו שומרים על העניין הזה, מתוך הנחה שהממשלה מאוד רוצה להמשיך את הבינוי. אנחנו נמצאים במהלך של משאים ומתנים לגבי הסכם הגג. כאשר הסכם הגג הועבר במנהל מקרקעי ישראל במקום משרד השיכון. אנחנו נמצאים בשלבים מתקדמים. ההסכם אמור לספק לנו אפשרויות להשקיע בשכונות הותיקות, כי בלי זה חבל יהיה להיכנס.

רונית ארנפרוינד-כהן: ההסכם יכלול בסוף גם קרקע...?

צבי גוב-ארי: יכלול אותם מקומות שבהם נוסחת החליפין לא יכולה לעבוד. מקום כמו רמות ויצמן, הריבוע הזה. אי אפשר להכניס 1,500 יחידות דיור שם, זה טירוף. תהיה אפשרות לקחת קרקע חלופית, ולומר ליזם: 'אתה בונה 700 יחידות כאן, ו-700 האחרים תקבל במקום אחר'.

מאיר בן-הרוש: אבל למה לא להכניס את כל השכונות, היום במסמך?

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, זה הסכם... זה משהו אחר.

מאיר בן-הרוש: אני אומר, עצמאות ושאר -

צבי גוב-ארי: תראה, הסיפור הוא תהליך. כל אישור כזה לוקח שנים. על העצמאות יש צוות עובד. העניין הזה נמצא בדיונים. לומר לך שזה יאושר מחר? לא. זה לוקח זמן. עושים לפחות עשרה מפגשים מקדימים לפני שיושבים עם הוועדה לתכנון ולבנייה, הוועדה המחוזית. זה לוקח זמן. ולכל אחד יש מה לומר. אם זה תחבורה, אם זה איכות הסביבה, אם זה מים, אם זה ביו. אחד הדברים שצצו עכשיו, הבניינים גבוהים מדי ביבנה. מפריע לטיסה. פתאום אנחנו מפריעים לחיל האוויר. אז גם בזה מטפלים.

מאיר בן-הרוש: אמרתי לך אל תלך לחיל האוויר.

צבי גוב-ארי: הלאה. היתה לי פגישה לפני שלושה ימים, עם ארגון מאוד חם, לתמיכה באנשים מבוגרים. מדובר על אנשים בגיל 80 ומעלה, וניצולי שואה. התמיכה תהיה

בשלושה או ארבעה מישורים. ואלה המישורים. עניין המזון. אנשים יקבלו כרטיס נטען, לאלה שמסוגלים ללכת ולקנות, בסכום של כך וכך כל חודש. במידה והוא לא יכול, יספקו לו מזון לבית. נציג הארגון הולך לקבל משרדים אצלנו. לנציג הזה יש תקציב של 470,000 ₪, שיחולק לפי הצרכים הבאים, בין אותם זקנים נזקקים: אני מדבר על מזון, על רפואה, סבסוד תרופות וכו'. מדובר על הפגת בדידות. הצמדה של מישהו שיבקר ויטפל בזקן. מדובר על שדרוג מועדוני הזקנים שיש לנו ביישוב, או פיתוח מועדוני זקנים נוספים.

פאלי כהן: 470,000 שקל שנתי?

צבי גוב-ארי: כן. לא, זה לא חודשי. זה שנתי. זה בסדר.

מאיר בן הרוש: איך מגדירים מי זקן ומי זקוק?

צבי גוב-ארי: יש הגדרות.

רונית ארנפרינד-כהן: ניצולי שואה.

צבי גוב-ארי: מדובר על 'צעירים' בני 80 ומעלה.

מאיר בן הרוש: כל ה'צעירים'?

צבי גוב-ארי: בני 80 ומעלה.

מאיר בן הרוש: ואם אנשים יש להם משפחה והם מסודרים והכל, כלכלית?

צבי גוב-ארי: כאלה שלשכת הרווחה מזהה אותם כנזקקים.

מאיר בן הרוש: הם מוכרים בלשכת הרווחה, זהו.

רונית ארנפרינד-כהן: לא בהכרח. ניצולי שואה שהם בודדים.

מאיר בן הרוש: כששאלתי מה ההגדרה של אותו,

רונית ארנפרינד-כהן: הוא פירט לפני כן.

מאיר בן הרוש: לא, הוא אומר שמי ששייך לרווחה.

צבי גוב-ארי: רגע. להבין. הרווחה זה ה-umbrella של העניין הזה. מי שיהיה בקשר ישירות עם האנשים זה הנציג של קרן הידידות. הוא יבקר בכל מקום, הוא יזהה את ... לפי המלצות של לשכת הרווחה, יסכם איתם את התהליך, ילווה על ידי עובדת סוציאלית, כך שאנחנו נכנסים לפרויקט שלא היה קודם.

אני חושב שבימים היום, בימים שיבואו, יהיה לנו מצב מאוד קשה עם האוכלוסיות בגיל הזה. אנחנו גם הולכים ומתבגרים, אני מכין לך גם מקום.

מאיר בן הרוש: תן לי להגיע לגיל הזה קודם כל.

צבי גוב-ארי: יש כאלה שלא הגיעו. הלאה. יש גם עניין של טיפול שיניים בתוך המסגרת הזאת.

רונית ארנפרינד-כהן: זה חוק ניצולי שואה.

צבי גוב-ארי: המשטרה העירונית התחילה לעבוד. ישנן תלונות שיש יותר מדי שוטרים ברחוב. קיבלתי היום דיווח. יש יותר מדי שוטרים ברחוב. צריך להבין. מסתובבות כל הזמן שלוש, ארבע ניידות. מסתובבים גם שוטרים רגלי במקומות שונים. בפארקים וכו'. זה מתחיל להשפיע. עדיין לא מה שאנחנו היינו רוצים לראות, אבל זה תהליך. התהליך הוא גם תהליך למידה של אלה שעוסקים בדבר. יש שם עשרה פקחים שהוכשרו על ידי המשטרה בקורסים מיוחדים וכו'. ועוד עשרה שוטרים. זה כוח של 20 אנשים פלוס מפקד. 21 אנשים. הושבנו אותם בקרוון ליד תחנת המשטרה. משרדים נפרדים, קשר נפרד, פעילות נפרדת. לא קשורה עם המשטרה. המשטרה עושה את העבודה המשטרית. הכוח הזה לא יכול לצאת מגבולות העיר, לא ליווי עציר ולא שום דבר אחר. בגבולות העיר בלבד. כך שכל כולו כאן. בטווח הארוך לדעתי זה יהווה שינוי. נחיה ונראה.

רונית ארנפרינד-כהן: מי מפקח עליהם בעירייה?

צבי גוב-ארי: אני אישית יושב עם מפקד הכוח, פעם בשבוע. לא להרבה זמן. כ-30 דקות. מתוך מה שאני יודע, מתוך הדיווח של מרכז השליטה וכו', קובעים נקודות תורפה שעליהן צריכים להתרכז יותר ולעשות מבצעים יותר גדולים באותם מקומות. ככה זה עובד. התברכנו ביהודי יוצא מן הכלל. בחור נחמד מאוד, שעושה יופי של עבודה. בחור צעיר, פקח. כך שאני מאמין שבעניין הזה אנחנו בדרך הטובה.

משה חזות: בנוסף יש גם ניידת של פיקוח עירוני.

צבי גוב-ארי: הפיקוח העירוני צומצם במידה מסוימת. אני לא חושב שצריך יותר משמונה פקחים ושני כלי רכב. זה הרבה.

1. שאילתה של חברת מועצת העיר גב' רונית ארנפרינד-כהן, בנושא: "תוצאות ועדת הנוער?"

2. הצגת פעילות מחלקת הנוער.

צבי גוב-ארי: אני עובר לישיבה מן המניין לפי סדר היום. אתחיל בשאילתה של רונית העלתה. רונית, את רוצה לקרוא את השאילתה?

רונית ארנפרינד-כהן: כן, אוקיי, בסדר. שאילתה, תוצאות ועדת הנוער. "הרקע הוא: אנו נמצאים בפתח החופש הגדול וכמו בכל חופשת קיץ, הנוער ביבנה",

צבי גוב-ארי: כל מי שמדבר פה ידבר בבקשה בקול רם. קול רם, כן. הבעיה שלי, כן.

רונית ארנפרינד-כהן: גם שלי. זה לצעירים בינינו. "כמו בכל עיר, הנוער מבקש ליהנות

ולמצוא לו מקומות בילוי, תעסוקה ועניין על פי גיל. שנים שהנוער מוצא את עצמו נוסע מחוץ לעיר או לחילופין מסתובב ברחובות בין פסי הירק והגנים הציבוריים. בתחילת הקדנציה הוקמה על ידך ועדה שהורכבה מחברי המועצה מהקואליציה, ועדה שמטרתה היתה לבחון באופן יסודי ומעמיק את הצרכים של הנוער והילדים ולתת להם מענים במישורים שונים ומגוונים. לאחר כשנתיים של פעילות הוועדה, או הוועדה אולי פעלה פחות, בכל מקרה הממצאים עוד לא הוצגו לנו, יש מקום להציג לחברי המועצה את הממצאים של עבודת הוועדה ואת התוכניות שתוכננו בהתאם, בתקווה שנוכל לראות את הפירות של בחינת הצרכים והתוכניות כבר בחופש הקרוב. לאור הנ"ל, אני מבקשת שיוצגו בפני המועצה ממצאי בדיקת הצרכים ושיוצגו גם התוכניות בהתאם".

צבי גוב-ארי: אוקיי, כך. תשובה יש בכתב, ומעבר לתשובה, אנחנו רוצים להציג היום. יש תוצאות עבודת ועדה ויש כבר פעילות בשטח. לא חיכינו שנתיים בשביל לדבר על מה הוועדה עשתה ומה המליצה.

ההמלצות העיקריות שהיו בתחילת התהליך התחלקו לשלושה, ארבעה סעיפים שאני אקריא אותם, תקבלי על זה במסמך. מעבר לעניין הזה, גם הוחלט לעשות סקר בעצם ההעדפות של הנוער, והסקר הזה רץ בשטח. הולך להסתיים עכשיו.

רונית ארנפרינד-כהן: עדיין רץ בשטח?

צבי גוב-ארי: כן. וגם העלות די גבוהה. גם טופל. בינתיים, כעבודה של אותה ועדה המסקנות שהגיעו: א' שאין לנו כוח אדם מספיק במחלקת הנוער על מנת לטפל בכל מה שצריך. ב', נושא של תחומי עניין חדשים על מנת לאתגר את הנוער ולגרות את הנוער להצטרף לפעילות בתוך העיר. מעורבות בני הנוער בפעילות המנהיגות בעיר, ועריכת מיפוי וצרכים. זה עד הרגע.

קיימות דרישות גם שאתם מכירים, ולא צריך ועדה בשביל זה. אותם צרכים של מרכזי בילוי, בתי קולנוע וכו'. מה שנקרא מולים למיניהם. ובכן, הרגע החלק של מרכזי הבילוי, על מנת לתת יותר מסעדות, מקומות לשבת וכל היתר, נמצא בשלב של פיתרון. באוגוסט פותחים שני מרכזים כאלה. כך שהסיפור הזה פתור. בתי קולנוע לא יהיו בעיר. היום לא בונים בית קולנוע באף מקום. הולכים רק על ערים של קולנוע. פה לא יהיו בתי קולנוע, לא בסדר גודל של 26 אולמות וכו', ואף יזם לא יבנה פה שלושה או ארבעה אולמות קולנוע, כי לא יחיה עם זה. אנשים הולכים למקומות אחרים. גייסנו ראש מחלקה חדש לנוער והוא כבר עובד די הרבה זמן. המחלקה תוגברה ל-3.5 משרות. ובקרוב אנחנו גם פותחים מרכז נוער וצעירים במבנה החדש שנמצא בשלבי מסירה. עכשיו, התוכנית. אני ארצה שהרשת תגשים את מה שנעשה, בעיקר רונית היתה מודאגת בעניין הקיץ. גם פה צריך להתייחס לעניין הזה, בבקשה.

רונית ארנפרינד-כהן: מי היה בוועדה?

צבי גוב-ארי: בוועדה היה רועי, אתה היית ולינה. אבל לינה לא השתתפה עד הסוף,

רועי גבאי: מאיר בהתחלה, ואחרי זה היה ...

רונית ארנפרינד-כהן: וכמה מפגשים היו? רק שניים?

אלי אלוש: היו מפגשים ראשוניים של להציג מדיניות של אותה ועדה ומשם

זה ירד כבר לעבודת השטח, שמשם כבר רועי ואני, ורועי הצטרף אלינו, ישבנו יותר ממש עם עבודת השטח.

צבי גוב-ארי:

שני רועי היו שם.

רונית ארנפרינד-כהן:

מי זה שני רועי? אהלן רועי. סודאי? אהלן. ומה תפקידך בכוח?

רועי סודאי:

מנהל מחלקת הנוער.

רונית ארנפרינד-כהן:

אה, אתה הוא ההוא שגויס. רועי, ברוך הבא.

אלי אלוש:

אז כמו שאמר ראש העיר, בעצם הוועדה, ואני כאיש המקצוע בוועדה, הצגתי את הבעיה המרכזית, שזו בעיית כוח האדם ועשינו שינוי בעניין. תיכף נספר. עלה נושא של פתיחת תחומי עניין. תחומי עניין בעצם הדבר הבא של עבודה מול בני נוער. בני נוער לא מגיעים כבר למקומות, בגלל הסמליות, בגלל הצורה, בגלל אופי העבודה שלהם. תחומי עניין מגיע לבני הנוער שלא מגיעים ובאמת פיתחנו את הנושא של תחומי עניין בצורה מאוד משמעותית. דיברנו על נושא של הגדלת מעורבות בני הנוער בפעילות ובמנהיגות בעיר. רוצים לראות אותם יותר מעורבים, יותר פעילים וגם פה נעשתה עבודה. ודובר על עניין של עריכת מיפוי אמיתי בקרב בני הנוער, לבדוק את הצרכים מטעם בני הנוער, איך הם רואים את הדברים, ויצאנו גם פה לסקר די ארוך, שעלה די הרבה כסף, כדי לשמוע. בימים אלה קיבלנו את הממצאים העיקריים ו אני אציג אותם גם בהמשך.

בדיוק שלוש דקות המצגת, אני אשמח כל שאלה. אני מאמין שתוך כדי המצגת אני אענה על הרבה שאלות.

יישום הוועדה: אחד, עשינו שינויים מאוד מהותיים בנושא של מנהל יחידת נוער. עשינו תהליך פה, אחד התהליכים היותר... בנושא של קליטה. היו הרבה מועמדים ורועי נבחר בסופו של דבר, וזה שינוי מאוד מהותי ולי זה מאוד עזר בכל התפיסה שלי אל מול עבודת הנוער, שיש לי מישהו שאני יכול לדבר איתו בגובה העיניים, שמבין נוער. ובנוסף לזה, גם הוספנו את הנושא של משרות שטח. הנושא של מדריך הנוער, זה הדבר הכי חשוב. זה האיש, הדמות שמגיע לנוער, וחשוב שיכול לגייס ולשכנע בני נוער לצאת מהמחשב, מהבית, ולהגיע לפעילות מסגרתית במרכזים הקהילתיים שלנו.

גייסנו עוד ארבעה מדריכי נוער, כשאנחנו עומדים היום על 3.5 משרות, יש עוד כיוון, ... פתחנו תחומי עניין. פתחנו את הנושא של שגרירים צעירים, שזו קבוצה שיוצאת בסוף יולי ללונדון. חבריה שעברו תהליך שלם במהלך השנה איך להיות שגרירים עם משרד החוץ, וראש העיר נפגש איתם. מדריך שליווה אותם באופן... איך הם יכולים להיות שגרירים. נבחרו מתוך 80 עשרים חברי שיוצאים ללונדון עם עוד כמה קבוצות מכל הארץ, למחנה בינלאומי בלונדון.

עשינו פתיחת קבוצה נוספת של תיאטרון נוער. המשכנו שנה שנייה של קואצ'רים צעירים, ששנה שעברה התחלנו עם חברת תות של אלון גל. השנה אנחנו ממשיכים איתם, חבריה מדהימים גם, שעוברים קורס קואצ'רים. רק לסדר לכם את הראש, קורס כזה למבוגר עולה 11,000 שקל. פה 20 בני נוער מקבלים קורס ממש אחד על אחד כמו מבוגרים, והם אחר כך בוחרים את התחום שהם רוצים לשפר בו בעיר. אם זה חבריה צעירים ללוות אותם, ילדים, או עליהם אישית או המשפחה, וכל אחד עושה את הפרויקט.

ראש העיר נפגש גם עם המנחה, גם אותה יועצת ארגונית שהציגה לו חלק מהתוצרים ותגובות של הילדים מה זה עשה לבני הנוער, הקורס הזה.

הקמנו קבוצה שנקראת 'מפיקים צעירים', שמפיקה בקיץ את כל הנושא של חמישי בפארק, שלישי בפארק הנחל ושותפה לכל הנושא של בייס קיץ. חלק גדול מהפעולות שנעשות בבייס קיץ

וקייטנות, שהם מפעילים מזרונים מתנפחים, נופש פעיל, הפעלות מוזיקה, שעשועי תיאטרון ועוד, החברה האלה בעצמם מפעילים. זה גם נותן להם מענה של תחום עניין וגם תעסוקה. בשנה הבאה אנחנו הולכים לפתוח ארבע קבוצות נוער חדשות עם מדריכים, לאחר עריכה של שולחן עגול בנושא. הנושא של פתיחת פרלמנט הנוער, לחזק אותו. זה פרלמנט יחסית צעיר, אנחנו גם רוצים לחזק אותו וגם להגדיל אותו.

פתיחת קבוצת נוער אחראית על שיווק והכנת אירועי הנוער. שהם יהיו שותפים לכל הנושא. זה כבר השנה נעשה בשבוע הנוער, שהם קבעו מי יהיה המועמד שיבוא, מה הם רצו בשבוע הנוער. הם בנו את כל שבוע הנוער בשיתוף ביחד איתנו, מי שאחראי על האירועים.

וארבע, כמו שאמרתי, בחרנו חברה שתעשה סקר. ממש שבוע הבא אני אמור לקבל את התוצרים הסופיים. יש לי כבר תוצרים מרכזיים ממנו. דגשים ליעדים לשנת הפעילות הבאה. אנחנו מגייסים עוד ארבעה מדריכים בחצאי משרה, לפתוח עוד שש קבוצות חדשות לנוער.

אנחנו בשיתוף עם עמותה חדשה שנקראת כפתור אדום, יש את כל בעיות הרשת. זה אחד הדברים הכי כואבים בבני נוער. לבני נוער היום הרבה מאוד מסך ויש שם הרבה מאוד בעיות של אלימות ברשת וכדומה. אז אנחנו מול עמותה מסוימת, פתחנו קבוצה שנקראת מחצ"ים, מדריכי מחשב צעירים שאיתם אנחנו הולכים להכשיר אותם בנושא.

בנוסף, אנחנו הולכים לתת להם את כל הנושא של שיווק ופרסום בתוך הרשת. אני כמנהל הרשת, מאוד חשוב לי, אנחנו מאוד לוקים בזה בחסר, אנחנו עושים בזה הרבה פעולות ורוב האוכלוסיה היום נמצאת ברשת ולא מקבלת את רוב הפעולות, ואנחנו רוצים שהחברה האלה ישווקו, אם זה דרך האינטרנט, דרך הפייסבוק, אינסטגרם ועוד את כל הפעולות. המנהלים שלי צריכים לעבור איזו שהי הכשרה, אני סומך יותר על בני הנוער שכל בן נוער כזה יהיה צמוד למרכז קהילתי ויעשה את ההכשרה הזאת וגם יצ'ופרו בהתאם בעניין הזה.

כמו שדיברנו על פתיחת שגרירים, יוצאים למשלחת. אנחנו פותחים קבוצה נוספת לעניין הזה, כולל לעיר התאומה שלנו לקראת שנה הבאה.

פתיחת חדר הקלטות לנוער במתחם שהיה פעם בית זיו. אנחנו פותחים שם מתחם הקלטות או עושים שם חדר בחברה למתני"סים. זה ייקרא סלקום ווליום. שם יהיו קורס די.גיי. ליווי של הרכבים צעירים שיש לנו פה, חלקם נמצאים היום אצלנו בשני מקלטים. הם יבואו לשם ויהיה להם שם מקום ובית להגיע, להקליט ועוד.

אנחנו שמים דגש על הגדלת מספר חניכים ותנועות לנוער. מאז שרועי נכנס, רועי בוגר תנועת נוער, מבין מהי תנועת נוער, הוא היה בעצמו קומונר בתנועת הצופים. חשוב לנו מאוד לחזק את תנועות הנוער, לתת להם מענה, גם בתחום הדרכה. לחבר אותם לעיר. תנועות הנוער יש להם את האופי שמצד אחד רוצות להיות עצמאיות וקצת להתבדל. מאוד חשוב לנו לחבר אותן ולהיות שותפות וכבר ראינו השנה שיתוף פעולה הרבה יותר טוב משנים קודמות ושמונו יעד נוסף כדי להגדיל אותן. דיברנו על הגדלת הפרלמנט, הגדלת מקומות ההשמה של פרויקט לבגרות חברתית. אנחנו צריכים לתת לחברה פרויקטי השמה של התנדבות בקהילה. הם יתנדבו בכל המרכזים הקהילתיים וכל מוקדי הנוער שקיימים. ושם הם יוכלו לעשות עבודה קהילתית גם שנה הבאה.

נושא של סקר הנוער. כחלק מבניית תוכנית הקיץ והתוכנית לשנת הפעילות הבאה, נהפכו בתי הספר התיכוניים בעיר מ-ז' עד ... סקר נוער. זה סקר שהיה מאוד מורכב. חלק משאלות סגורות, חלק משאלות פתוחות. הרבה שאלנו על רצונות. כיוונו גם לכל מיני כיוונים של להוציא מהם. מאוד מורכב הסיפור של בני נוער. רק לידע כללי, הנושא של בני נוער, הטענה הכללית הזאת, זה סוג של כאילו סימן קריאה. 'אין לנוער מה לעשות' זו טענה כלל ארצית, שזה לא משנה איפה אתה נמצא בארץ.

עשו סקר מאוד משמעותי איזו עיר הכי אטרקטיבית לבני הנוער בארץ. מה אתם חושבים? איזו עיר הכי אטרקטיבית? אילת. מאז ומתמיד אילת היתה העיר הכי אטרקטיבית. אותו סקר עשו לילדי אילת. ומה הם אמרו? אין מה לעשות באילת. אז רק להבין את הקושי בלהוציא מילדים מהם רוצים, מאוכלוסיית הנוער מה הם רוצים ואיפה הם רוצים.

ופה היה סקר מאוד מורכב. ישבנו עליו לבנות אותו ביחד עם אנשי סקרים הרבה זמן, ובנינו אותו. הממצאים העיקריים שדיברנו עליהם, אחד, רוב בני הנוער, וזה צורך שידוע, מבקשים תעסוקה בשכר. רוצים שכר, רוצים את העצמאות הזאת. בני הנוער מחפשים, והם לא מדברים רק על החופש כמשהו מאוד, מדברים גם במהלך השנה. מאוד חשוב להם נושא של תעסוקה.

תתייחס כבר לתשובות בסעיף הזה.

צבי גוב-ארי:

אלי אלוש: אני עונה לה על זה. בני הנוער מבקשים אירועי שיא אטרקטיביים, בעיקר כל הנושא של סלבים מאוד מדבר אליהם. רוצים מאוד להתחכך ולהרגיש מפורסמים. זה משהו שנוגע בכולם, חוצה גבולות, זה חוזר על עצמו. בני הנוער מבקשים גישה תחבורתית נוחה להגיע לאירועים למקומות בילוי מחוץ לעיר. בני הנוער מבקשים פתיחה של תחומי עניין חדשניים. לא מציינים איזה אבל אומרים חדשניים פה. ופה משהו נוסף, בני נוער מבקשים מקומות ישיבה בשעות הערב, סוג של טענה שאין להם מקומות. והם אומרים 'לא במקומות פורמאליים. אל תפתחו לנו, אנחנו רוצים לשבת עם החברה, להסתלבט ביחד, להשמיע את הפלאפונים, את הרעש, מוסיקה'. יש הרבה טענות על זה שאין להם מקומות לשבת היום. יש גם מצד שני תלונות על רעשים של בני נוער. צריכים למצוא להם. זה פחות או יותר הממצאים העיקריים.

הנושא של אירועי שיא. זה מה שהולך להיות השנה, החודש כבר וחודש הבא, לקראת הקיץ. כבר מחר הולכת להיות מסיבת רחוב עם אומן מאוד אטרקטיבי לבני נוער, עם איזה להיט מאוד חדש, של אליעד נחום ודי.גיי גיובי. אל תשאלו אותי מי, אני עברתי את הזה, זה בני הנוער ביקשו. אנחנו איתם. מסיבה,

לא נשאל אותך, כי גם אם תענה לא נדע.

רונית ארנפרוינד-כהן:

אלי אלוש: אקסוסריז וכל מיני דברים. הילד פה יכול להסביר לכם קצת יותר על הדברים האלה. אנחנו הולכים לעשות מסיבות בריכה, גם בקאנטרי וגם בבריכה הרגילה. אנחנו מביאים לבני הנוער את 'קפה שחור חזק', להקה שבעקבות המחאה של בני העדה האתיופית תפסה מאוד חזק. להקת ראפ כזאת, וגם הולכת להיות מסיבת רחוב. טורנירים של כדורגל. אנחנו הולכים להפעיל את קווי לילה כמענה גם לדרישה של בני הנוער שביקשו לצאת למקומות, אז יפעלו פה קווי לילה עד לשעות הקטנות, גם לת"א, גם לראשון יהיו פה קווי לילה. יהיו יציאות לאטרקציות, מסובסדות. גם לממדיון וגם לסופרלנד. אנחנו מסבסדים את זה מאוד משמעותית. רק להגיד לכם, אם נער לבד הולך, משלם בסביבות ה-70, 80 שקל ללא נסיעה. אצלנו ישלם 40 שקל עם נסיעה, עם שמירה, כל מה שקשור לזה. מדריכים מתלווים לזה לעניין הזה וכבר יש ביקוש. אני אומר לכם, הדבר הזה קיים בכל הערים, אבל אף אחד לא מסבסד את זה בצורה הזאת כמו שאצלנו.

הנושא של העסקת בני נוער. אנחנו נעסיק הקיץ סדר גודל בסביבות 30 בני נוער בכל הדברים. העסקה והפעלת ימי הולדת, כל האירועים של שני וחמישי בפארק. אנחנו נפעיל את בני הנוער, מפעילים שם את כל המתקנים, את כל הביתנים. יהיו בובות ענק של בני נוער. הכשרנו בני נוער לליצנות במיוחד שייכנסו לתוך הבובות ויפעילו את זה. זה גם חוסך לנו במקום להביא גומרים מבחוץ, אבל גם בני נוער מקבלים תעסוקה עם הסיפור הזה.

בצהרונים הרשת אנחנו מפעילים בנות שנכנסו כתגבור לסייעות שלנו. בקייטנות המקצועיות, גם באומנות, גם במדעים, גם בספורט וגם במחול, בני נוער מפעילים ביחד עם בוגרים.

העסקת בני נוער בבי"ס לחופש הגדול בכל הנושא של האוכל. חסכנו בעניין. במקום לקחת את האוכל מזה, בני נוער בעצמם יעשו את האוכל, וככה אנחנו גם מעסיקים בני נוער וגם חוסכים את העניין של האוכל סביב הסיפור הזה.

יש לנו דרך העירייה, ילדי מפתן, אנחנו מעסיקים את ילדי מפתן ארזים, ואת הנושא של הפעלות בבתי הספר, של בית הספר החדש, כל הנושא של נופש פעיל, הפעלות מוסיקה והפעלות שעשועי תיאטרון יעשו בני הנוער.

דברים נוספים שיהיו בתוך הזה. יהיה לנו פתיחת המקלט ברחוב האלון, שיהיה פתוח שם עם פעילות של גרעין תרבות, שיעשה שם פעילות שוטפת לכל הנושא של אומנות, תרבות, מוסיקה וכדומה. ויהיו שם קבוצות שמוכוונות מגיעות. במרכזים קהילתיים יש לילות לבנים מסודרים בנושאים כמו מיסטיקה, לילות מוסיקה, כל מרכז בוחר את התחום שלו ומפרסמים. בני נוער מגיעים לשם.

סירת הורים מסתובבת ברחובות ובימי שישי פותחים את מועדון הנוער בנווה אילן ומפעילים שם סנוקר, ביליארד, כל הדברים האלה, בני הנוער מגיעים.

בנושא ספורט, יש טורניר מסורתי שאנחנו מפעילים אותו, ע"ש בן אבו. יש שם הרבה קבוצות נוער שמגיעות ... סביב הטורניר הזה. ...ה כבר. בדרך כלל יש 70 קבוצות מכל הארץ שהגיעו, יומיים מדהימים. חוויה מדהימה שהיתה שם. המגרשים מוארים כל לילה. יהיה מדריך כדורגל או כדורסל במגרשים המוארים. מחלקת הספורט מובילה את זה ויפעילו שם בני נוער. בימי רביעי אנחנו מפעילים כל שבוע ברחבת היכל התרבות אירועי ספורט שונים. זומבה, סוויץ', אקטיב, תחנות ... כל שבוע שם בני נוער יכולים להגיע. תהיה שם פעילות ספורטיבית מדהימה, חופשית לקהל. לא רק בני נוער, אפשר גם אחרים. אבל בני נוער מאוד חשוב להם הסיפור הזה.

תנועות הנוער יוצאות למחנות נוער ועושות קייטנות. הנוער העובד יש להם ... בקורס הדרכה ארצי. צופים יש להם הכנות למחנה קיץ, קורס הדרכה מסכם. כנפיים של קרמבו גם, מחנה קיץ, סיכום שנה, הכשרת הולכים לשנה הבאה. המדצ"ים יוצאים לקורסי הדרכה גם של כיתות ח', גם של כיתות ט' וגם קורס מדריכים בוגרים של י'. בני עקיבא יש להם טיול שנה מסכם ופעילות בנושא תשעה באב ופעולת שיא לשכבה הבוגרת ותנועת תרבות עושים פסטיבל, 'כפיים' קוראים לזה, פסטיבל אומנות ארצית, פעילות סיום ארצית לכל קבוצות הנוער.

בנוסף יש לנו את האמפי. אלו האירועים שיהיו באמפי: שרית חדד שבוע הבא כבר, דויד ברוזה והאנדלוסית, אמיר מאיר בן-הרוש ריטה, ספיריט אוף דה דאנס, זה משהו שיהיה בתשלום כמובן. אבל זה באמפי, הנוער גם יהנה מזה,

רונית ארנפרוינד-כהן: מי קובע את הרפרטואר הזה?

אלי אלוש: יש ועדת אירועים שאני בתוכה. נחום בתוכה. ראש העיר. ואלי בוחבוט.

???: כולל את העצמאות?

אלי אלוש: כן, גם עצמאות.

רונית ארנפרוינד-כהן: אלי, עוד מעט אני אגיד לך כמה ברכות טובות שאני במידה מסוימת, לא במידה מסוימת, אני שמחה שלא זכית שם. בגן יבנה.

אלי אלוש: לא קשור לפה, אבל בואי נדבר עניינית.

רונית ארנפרוינד-כהן: כי אז אתה נשאת כאן. מהבחינה הזאת. אבל תראה, יש כמה קריטריונים שאני הייתי מבקשת שיבחנו כל אמן גם כן. בעיני אמיר מאיר בן-הרוש,

מאיר בן הרוש: לא, לא,

אל תגיד לי, אני רוצה לומר את הדברים. מאיר, אני לא סותמת לך

רונית ארנפרינד-כהן:
את הפה? אל תסתום לי.

או, אני לא הייתי מכניס גם את אחינועם ניני לפה, כן? זה אותה

משה חזות:
משוואה.

רגע, רגע,

צבי גוב-ארי:

אחת שמדברת על חיילי צה"ל?

משה חזות:

אני לא יודע על מה ההתנגדות.

צבי גוב-ארי:

אנחנו מדברים על הנוער. בואו נתמקד.

רועי גבאי:

אנחנו מדברים כאנשי ציבור, עם קוד ערכי מסויים. אז אני

רונית ארנפרינד-כהן:
מבקשת,

אז אני רוצה מילה אישית שאומרת 'למה לא?' כי אני לא מכיר את

צבי גוב-ארי:

אדון מאיר בן-הרוש. יכול להיות שיש מאחוריו איזה בנט, ...

לא, הוא זמר נהדר, יש לו כמה ...

ד"ר אהוד ויצמן:

זה לא קשור ימני.

רונית ארנפרינד-כהן:

אם זה לא לטעמה, סליחה, אם זה רק לא לטעמה,

צבי גוב-ארי:

אני רוצה להגיד לך, אחינועם ניני אמרה הרבה מאוד דברים קשים

משה חזות:

נגד חיילי צה"ל. אחינועם ניני ונותנים לה במה. זה לא אמיר בניון. אמיר בניון הוא איש ערכי ציוני מאוד.

תגיד לי, מה אתה עושה צחוק?

רונית ארנפרינד-כהן:

אני לא עושה צחוק.

משה חזות:

קיצוני.

רונית ארנפרינד-כהן:

וזו בחירה באמת של תושבים.

משה חזות:

אני לא מוכנה ... תהיה מכספי הציבור.

רונית ארנפרינד-כהן:

זה לא מכספי, משלמים כאן כסף.

משה חזות:

רגע, רונית, רונית. דקה. אנחנו דנים,

צבי גוב-ארי:

- רונית ארנפרינד-כהן:** מה קשור לשמאלנים?
- צבי גוב-ארי:** סליחה, דנים בגופו, דנים בבן אדם, חברים. אנחנו דנים בבן אדם שאיננו כאן, וקובעים 'הוא לא ראוי להופיע'.
- רונית ארנפרינד-כהן:** אין לי בעיה, כי הוא, תשמע,
- צבי גוב-ארי:** אני רוצה ממך כתוב, מסודר, מה הסיבה שאת פוסלת את הענין הזה. אני לא מודיע שאני מקבל את זה, אבל אני רוצה לדעת מה הסיבה.
- רונית ארנפרינד-כהן:** בסדר גמור. ואז אני אגיד גם כמה דברים.
- צבי גוב-ארי:** סליחה רגע, בלי לומר שמות, חלק מהמופעים שהיו, שכל הקהל עמד על הרגליים, מחא כפיים וכו', לא דיבר אלי. אז מה? אז אני אומר 'זה לא צריך להיות שם?'
- רונית ארנפרינד-כהן:** צביקה, זה משהו אחר. איזה מסרים חינוכיים.
- צבי גוב-ארי:** מדובר על רקע? אני רוצה לדעת מה הרקע.
- משה חזות:** לא, מדובר על דעות. כשמדובר על דעות בשמאל, כמו אחינועם ניני, כמו אני אתן לך עוד, זה בסדר, זה לגיטימי. אבל דעות ימניות -
- רונית ארנפרינד-כהן:** משה, זה לא הנושא.
- משה חזות:** אני כתבתי, קיבלתי את הדיסק שלה מתנה, אמרתי לה: 'תני לי את הכתובת שלך, רוצה להחזיר לך את הדיסק שקיבלתי', לאחינועם ניני.
- רונית ארנפרינד-כהן:** משה, מי דיבר עכשיו,
- משה חזות:** היא מדברת על אמיר בניון, אני מדבר על אחינועם ניני.
- רונית ארנפרינד-כהן:** זה לא דעות פוליטיות. זה לא עניין של דעות פוליטיות.
- צבי גוב-ארי:** אני מבקש לשנות את האווירה מקרקס למשהו רציני.
- רונית ארנפרינד-כהן:** לא, לא, זה משהו רציני.
- !!!:** אנחנו בוחרים את האמן שיופיע ביבנה.
- רונית ארנפרינד-כהן:** ממש כן. ממש כן.
- צבי גוב-ארי:** אם יש משהו שאני צריך לדעת אותו, אני מבקש לדעת.
- רונית ארנפרינד-כהן:** מצוין, אין שום בעיה.

צבי גוב-ארי: יש לפחות אמן אחד שאני לא רוצה לראות ביבנה, אני חושב שגם מטעמים, אני לא מכיר את האיש, אבל אומרים לי שהוא אמן מצוין וכו'. יכול להיות שיש לו דעות ימניות. מי מתעסק פוליטית? על הבמה יכול כל אחד להופיע, גם ניני וגם אחרים. זו מדינה עם חברה פתוחה. אבל אם אני מעלה על השולחן פסילה של איש, אני פשוט רוצה לדעת מה הרקע.

רונית ארנפרינד-כהן: בסדר גמור.

מאיר בן הרוש: צריך לתת לציבור למה אנחנו מתנגדים.

משה חזות: חברים, שימו לב.

רונית ארנפרינד-כהן: הציבור רוצה אייל גולן. אני לא אביא אייל גולן.

מאיר בן הרוש: סליחה, אבל את אחת מתוך עיר שלמה.

רונית ארנפרינד-כהן: אני אחת ואני אביע את דעתי.

מאיר בן הרוש: אז מה שאת אומרת, כל הצעירות שמגיעות להיכל התרבות, שמופיעים שם אנשים שמדברים כנגד המדינה, השטחים או נגד משהו, אני אגיד לו ... את הדעות שלהם.

רונית ארנפרינד-כהן: אתה תביא את אייל גולן בחסות העירייה?

מאיר בן הרוש: למה? בקיסריה הוא מתאים?

רונית ארנפרינד-כהן: מה זה מעניין אותי?

מאיר בן הרוש: את הבאת אותו בעצמאות, ... זה הכנסה לעיר, מה זה קשור?

רונית ארנפרינד-כהן: ... נשים, אני לא זוכרת אפילו את השמות שלהן, ברמות,

מאיר בן הרוש: זה בית המשפט שיקבע. מה זה שקושר?

רונית ארנפרינד-כהן: מה זה קשור לבית משפט? אני לא בית משפט.

צבי גוב-ארי: טוב, חברים. אתם תמשיכו להילחם ... אני רוצה, תמשיך בבקשה. סיימת? יופי. ובכן, אני מבקש קודם מרועי לתת מילת חבר צוות. דבר.

רועי גבאי: קודם כל, תודה לאלי ולרועי שעושים עבודה נהדרת ותודה לראש העיר ששותף מלא לכל התהליך, במהלך כל השנתיים האלה. וזה רק תחילת הדרך מה שנקרא, כי רועי ואלי עושים עבודה מדהימה והכוונות שלהם לקראת הנוער הן פשוט בלתי רגילות. יש דברים שלא הזכרנו פה. אגב, מדדים בלמידה, אני מאוד תומך בממדים בלמידה. הצופים כבר תנועה מעל 400 איש רשומים, בני עקיבא תנועה של 400 איש רשומים. הנוער העובד שילש את עצמו כמעט במהלך השנתיים האחרונות. אנחנו מדברים על פתיחת תנועה נוספת לקראת השכונה ירוקה, שגם שם יש צפי. אז בהיבט הזה.

תוכנית שנתית שבכלל לא דובר עליה. אולם היכל התרבות מלא כבר שלוש פעמים, מלא ב-500 בני נוער שרואים הופעה. זה לא דבר של מה בכך.

תוכנית שנאמרה פה בחצי אמירה, אבל תוכנית שלשווק ולהוציא אותה, תוכנית שגרירים ללונדון, שמה שהם עושים החברה האלה, 15 חברה שעוברים תהליך שלם, מעגלי הידברות שקורים בעיר, שאפילו לא הזכרו פה בכלל. קבוצות הכנה לצה"ל, שעושות עבודה נהדרת. יש להם כבר שניים כרגע, ועוד אחת או שתיים אפילו בקנה. גרעינים חדשים שנכנסו, גרעין תרבות, זה גרעין נהדר שעושה פה עבודה. קבוצה של כמה חברה? של עשרה, 12 חברה? 13 בשנה הבאה, שעוזרים ותורמים ותומכים בנוער באופן מלא.

אז קודם כל תודה, ותודה לך, רונית, שהעלית את זה ככה לנושא, כי את רואה שיש פה עשייה ועושים פה הרבה דברים. גם המחלקה שעומדת ומתפתחת. גם ספורים, מלבד הסקר נוער שיצא ומבוצע, וקרוב למעלה מ-1,500 איש אם לא יותר מילאו אותו, וזה רק חלק מהדברים שנעשים. ספורים בתוך תנועות הנוער שעוברים ושומעים מתוך המדריכים עצמם, מתוך הנוער עצמו מה הוא חושב ומה הוא רוצה.

ומחר יש, לצערי אני לא יכול להיות בגלל האבלות, מחר יש אירוע נוער ראשון מסוגו, נקרא לזה, עם שיתוף פעולה של חברת הפקה, אחת מהגדולות בארץ בבני נוער, שקוראים לה 'פז מרקט' והיא מפעילה מועדונים גדולים בת"א, שיתוף פעולה עם ערים נוספות. ומחר הולך להיות אירוע גדול שאנחנו צופים לו שבאמת תהיה הצלחה. אני מאוד מקווה שזה כך יהיה גם. בני הנוער נרגשים, פרסומים בעיר, ווטסאפים שרצים שאנחנו חלק מהם. ועוד שהם מתכוונים לזה ואני מאוד מקווה שזה באמת יעשה את מה שאנחנו מקווים שזה יעשה. ואם לא נדע להשתפר ולשפר להמשך. זה בהיבט הזה.

אני כן רוצה להציע הצעה שדיברנו עליה, ואני שמח לשמוע שהנוער באמת רוצה את זה, זה הנושא של מקומות ישיבה. והעיר עשתה באמת פרויקט ליד האיצטדיון העירוני שמשופץ, כמה ספסלים שפוזרו שם,

... המיקום הנוכחי, לא יושבים שם. **צבי גוב-ארי:**

רועי גבאי: ויכול להיות, נושא שדיברנו עליו, נושא של ספסלים אחרים, כמו ספסלי קקי"ל כאלה ואחרים, גם תאורה מתאימה באזור כזה, או הכנסה פנימה יותר, יכול ליצור שם מתחם מאוד רלוונטי בעלות מאוד קטנה. אני מאוד מקווה שנצליח לעשות את זה לקראת הקיץ, ואם נצליח לעשות את זה לקראת הקיץ זו באמת הבחינה הכי גדולה, כי זה מדי ערב שבני הנוער מסתובב ולא רק בסופי שבוע, והעלות לא צריכה להיות גדולה, אבל אפשר לפתח את זה ולחשוב על זה. וזהו, נותר לי רק להגיד תודה והלוואי שנמשיך ונעשה פעילויות כאלה יותר ויותר.

צבי גוב-ארי: מילה שלי לפני. עשיתם עבודה יפה. אני חושב שבסך הכל אנחנו על אם הדרך, ומנסים לתת תשובה מיטבית לביקושים של הנוער. לי ברור שלעולם ומעולם זה לא יהיה מלא. תמיד יהיו כאלה שלא יהיו מרוצים. אבל נספק מספיק עיסוקים, מספיק פעילויות על מנת בכל זאת להקיף את מקסימום האוכלוסיה שאפשר. דרך אגב, גם בנושא תעסוקת נוער בקיץ, אנחנו לוקחים כ-15 ילדים, מעסיקים אותם היום בשיפוצי הקיץ של בתי הספר. תמורת שכר. גם זה נכנס פנימה, על מנת בכל זאת לתת איזשהם פיתרונות. זו התמונה.

רועי גבאי: עוד משהו קטן על החשיבה, רק להראות לכם את כיווני החשיבה ולתת גם מילה טובה לרועי ואלי על המחשבות האלה והדברים האלה. השנה, יש לכם את הפלייר פה?

יחלקו את זה יותר מאוחר. **צבי גוב-ארי:**

רועי גבאי: בסוף חלוקת תעודות בבתי ספר תיכוניים בעיר, ביחד לצד התעודה חולק הפלייר הזה לנוער, שבעצם מכיל את כל הפעילות שלהם, את כל הדברים שלהם. כלומר הנוער במקרה הזה כבר לא יכול להגיד 'לא ידעתי, לא שמעתי'. פתחו מערכות של אס.אמ.אסים וכיו, ושהמטרה היא לשלוח להם גם הודעות על כל פרויקט ופרויקט. יש שיתוף פעולה עם מחלקת החינוך, מעגל שמתוכנן, צוות חשיבה שמתוכנן גם בשיתוף פעולה.

ד"ר אהוד ויצמן: אגב, זה מופיע גם באתר של העירייה,

רועי גבאי: לחלוטין.

צבי גוב-ארי: רונית, את רוצה להוסיף? בבקשה.

רונית ארנפרינד-כהן: א' אני באמת התחלתי להגיד, קפצת, אלי, זאת היתה מחמאה. הכוונה היתה מחמאה. שבשביל יבנה אני שמחה שלא זכית כראש מועצה שם, אולי בשבילם חבל. כי אני שנים זועקת שאין כאן פעילות. ואני שמחה שהזעקה מתחילה לקבל תוכן,

מאיר בן הרוש: כי זה בא ממך.

רונית ארנפרינד-כהן: מאיר, אני נורא אשמח. אני אשמח שהקואליציה, הבנים שיושבים פה, רמת הציניות שלכם היא ברמה פתטית כבר. די, די.

רועי גבאי: רונית, אני אגיד לא בציניות, אני אגיד עוד מילה. אני כן אשמח לראות אותך יותר בפעילות הנוער.

רונית ארנפרינד-כהן: באהבה גדולה.

רועי גבאי: אני אשמח מאוד. אם זה כל כך חשוב לך, תבואי.

רונית ארנפרינד-כהן: לא כל כך, זה תמיד חשוב לי, ולא היו שום תוצאות ואני שמחה, אלי, באמת, אני לא מכירה את רועי,

מאיר בן הרוש: שמחה שלא נבחרת.

רונית ארנפרינד-כהן: כן, בשביל יבנה אני שמחה שלא נבחרת. כן, כי אתה מביא תוצאה טובה. הוועדה, אני לא יודעת מה, אבל אני רוצה לשאול כמה שאלות.

!!!: אל תהיי שלילית, רונית.

רונית ארנפרינד-כהן: אני שלילית?

צבי גוב-ארי: אני מבקש כך, הערות קונקרטיות לתוכנית. האם התוכנית יש בה באגים, דברים אחרים שצריך לעשות, תוסיפי. במידה ואין, זו התוכנית שרצה, ועם זה אנחנו הולכים. לא צריך מתחת לאדמה לנסות,

- רונית ארנפרוינד-כהן:** זה לא מתחת לאדמה. אני מבינה, צביקה, נעשתה פה עבודה נהדרת.
- צבי גוב-ארי:** אני מבינה שיש כאן קואליציה חזקה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** תמשיך להיות, זו הדרך הדמוקרטית. יש קואליציה חזקה.
- צבי גוב-ארי:** אז יש גם אופוזיציה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** וזכותה כמובן להחליט. לכן לא נבחרתם, מה לעשות?
- צבי גוב-ארי:** והאופוזיציה לא תשתוק, זה הכל.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אז דברי.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני מדברת, אז תתנו לדבר. יש כאן ציניות שחבל. ואני רוצה להיות מאוד עניינית, והתחלתי ממקום ענייני, אז תתנו לי לדבר. מה שאני אתחיל אולי ממה שבסוף כאן הוזכר, למקומות ישיבה. שאתה אמרת שיש בעיה ואני זוכרת שאני כמה פעמים באתי ואמרתי שכן נכון לעשות ניסיון, אבל ניסיון באמת רציני, לתת את המקלטים ולתת כן מקומות, גם אם מלכתחילה זה לא נראה אטרקטיבי,
- רועי גבאי:** הם לא רוצים,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** תן לי לגמור. אני מאוד אשמח. מניסיוני, ואז דיברתי, והבאתי את ניסיוני. בעיריית ראשון לא רצו. בני נוער לא רצו. ונתנו להם מקלטים, עשינו לזה קמפיין מקלטים ועוד מבנים אחרים, באמת, מיתגנו את זה. זה לא עולה כסף. מיתגנו את זה טוב. צריך לעשות פיילוט אחד, עם קבוצה של מנהיגות,
- אלי אלוש:** זה קיים... במצגת. מקלט האלון יש קבוצה, אנחנו לא מדברים על אותו דבר. מקלט אלון יש קבוצה,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אם לא מדברים על אותו דבר אז זה לא אותו דבר.
- אלי אלוש:** לא, גם במקלט האלון קיימת קבוצה במקלט, וגם... העניין זה לא המקומות, שלא משנה אם זה מקלט, מרכז קהילתי או לא. העניין שבני הנוער רוצים מקומות ספונטניים שלהם לשבת, ואני אשב עם בן הנוער שהוא חבר שלי ואני אסמס לו, ואני אשמיע לו את המוסיקה באייפון,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** על זה אני מדברת.
- אלי אלוש:** הם לא רוצים חדר, לא רוצים מקלט. הם רוצים בחוץ.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני מלווה איזה רשות אחת או שתיים לאורך השנים גם כן, מעבר לזה שניהלתי איזה מערכת קטנה בעיריית ראשון לציון. כן אפשר לתת להם, שזה יהיה שלהם.

אם אתה רוצה, אני מוכנה, ואני גם אמרתי שנה שעברה,

צבי גוב-ארי: אלי, לא להגיב.

רונית ארנפרוינד-כהן: ולפני שנתיים. אני מוכנה לשבת מניסיוני, יש לי איזה ניסיון של שנה שנתיים באיזה רשויות קטנות כמו חולון, מודיעין, וראשון לציון. אני מוכנה. אתם לא מרימים את הכפפה, אני אומרת עוד פעם. זה דבר אחד. כי אני חושבת שזה כן חשוב. זה לא יהיה ... ציבורי, כן נוכל להיות מעורבים בדרך כזאת או אחרת, זו תהיה אחריות מלאה שלהם. צריך לצבוע את זה אטרקטיבית, זו לא בעיה וזה לא עולה כסף. אז זה דבר אחד, וזה חשוב. במיוחד שזה כל הזמן חוזר על עצמו, שזה צורך. זה דבר אחד.
דבר שני, פירטת את נושא העניין ואני חייבת להגיד שאפו, באמת מגוון שהועשר והורחב משנים קודמות. במרוצת השנה יש להם חוגים לבני הנוער?

אלי אלוש: כמו שצינתי. יש תחומי עניין, יש קבוצות חברתיות, יש מסגרות שנמצאים, לא משהו שרק לקיץ, זה נמצא כל השנה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אבל חוגים? כי אני שמעתי על כל מיני רובוטיקות וכאלה. יש להם משהו כזה?

צבי גוב-ארי: האם אתם חושבים שבישיבת המועצה צריכה לדון עכשיו באלו חוגים ובאיזה פעילות של נוער? הוצגה תוכנית. אם יש איזשהם רעיונות, תעבירו נייר. מסמך שאומר 'זה וזה הייתי רוצה',

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, זה אני חולקת עליך.

צבי גוב-ארי: אני פה לא דן לרזולוציה של מה עושה כל נער.

רונית ארנפרוינד-כהן: הרזולוציה הזאת היתה קיימת כאן בתוכנית. אז אפשר,

צבי גוב-ארי: עם כל הכבוד,

רונית ארנפרוינד-כהן: עם כל הכבוד, צביקה, בישיבת המועצה, כן גם לדבר הזה.

צבי גוב-ארי: לא. לא אקדיש ישיבת מועצה שעוד 15 איש בפטפטת של בן אדם אחד.

רונית ארנפרוינד-כהן: זה לא פטפטת. למה זו פטפטת? כי אתה סותם את הפה לכולם ואתה רוצה גם לי. אז זהו זה, שלא.

צבי גוב-ארי: שימי לב כמה דיברת במשך כל הערב,

רונית ארנפרוינד-כהן: זה כי אני היחידה שמרשה לעצמי לדבר מולך. זה הכל.

צבי גוב-ארי: אני מציע שתגיבו לגברת הזאת.

- רונית ארנפרינד-כהן:** טוב, עכשיו דיברת על -
- צבי גוב-ארי:** סיימתי את הדיון בנושא. אני עובר לנושא הבא. זה הכל. נקודה.
- רונית ארנפרינד-כהן:** אין סיימת. לא סיימת.
- צבי גוב-ארי:** אני סיימתי, לנושא הבא. אי אפשר לדבר שעה על אותו דבר.
- רונית ארנפרינד-כהן:** אפשר לדבר כי צריך לדבר כי זה המקום היחידי שמדברים, צביקה. זה המקום היחידי שמדברים וזה התפקיד של המקום הזה.
- צבי גוב-ארי:** בשום פנים ואופן. אני עובר לנושא הבא. הלאה.
- רונית ארנפרינד-כהן:** לדבר ולחשוף. כשאתה מדבר על כפתור אדום, לכפתור אדום יש קורס מנהיגות. זה הקורס שאתה מדבר עליו?
- אלי אלוש:** קורס של הכשרת בני נוער לכל הנושא של ...
- רונית ארנפרינד-כהן:** שמלווים אותם סטודנטים מצטיינים?
- אלי אלוש:** אנחנו בימים אלו ממש, זה ממש חדש,
- רונית ארנפרינד-כהן:** עם מי אתה עובד שם? עם עדי?
- אלי אלוש:** לא יודע.
- ???:** עדי וארנון.
- רונית ארנפרינד-כהן:** כי להם, אפשר דרכם להרוויח את הקורס מנהיגות.
- אלי אלוש:** כן, כן, זה מה שהסברנו. הם מעבירים לנו את ההכשרה חינם, הם נותנים לנו את ההכשרה. אנחנו עכשיו מגייסים את בני הנוער לסיפור הזה, והם ... עכשיו במקביל, כמו שאמרתי, עוד פעם אנחנו מכשירים אותם לכל הנושא של שיווק ברשת וכל הנושא של פרסום ברשת, כדי לתת מענה לכל העניין הזה.
- צבי גוב-ארי:** הנושא של הרשת עולה ב...
- רונית ארנפרינד-כהן:** אבל כיוון שהוא אמר, אז מה שאני מציעה לך, כיוון שאני מבינה שאתה לא דיברת עם עדי, ואתה כן יכול להיות דיברת. תדברו עם עדי על הקורס מנהיגות.
- ד"ר אהוד ויצמן:** רונית, למה את לא מזמנת את עצמך לפגישה. אם יש לך רעיונות,
- צבי גוב-ארי:** תסלח לי, תשמע, בוא,
- רונית ארנפרינד-כהן:** אהוד, אני זימנתי את עצמי הרבה פעמים. כולל הוועדה. יש כאן

מגמה לא לזמן אותי, אז זה אומר ישיבה. תן לי לדבר.

- ד"ר אהוד ויצמן:** לא, אני גם רוצה להתייחס. תראי, את לוקחת ומדברת כאילו, לא כאילו, **רונית ארנפרוינד-כהן:** ממש כאילו, רק בזכות מה שאת אומרת דברים קורים. יש לי הפתעה בשבילך. זה לא המצב.
- ד"ר אהוד ויצמן:** אה, באמת? נהדר. **רונית ארנפרוינד-כהן:** יושבת ועדה, בשנה האחרונה רועי, בשקט, עשה עבודה מה זה?
- ד"ר אהוד ויצמן:** עשר שנים לא עשו פה. **רונית ארנפרוינד-כהן:** על איזה רגישות ... עליכם? מה קרה?
- צבי גוב-ארי:** התוכנית לא עומדת לאישור מועצת העיר. סליחה, רגע. **ד"ר אהוד ויצמן:** לא, תגידי, כל הכבוד.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני אומרת כל הכבוד, ואני נותנת עוד תוספות. ואני גם נותנת מקצה שיפורים, כי יש מה לעשות. **צבי גוב-ארי:** זה לא דיון על התוכנית. הצגנו מה אנחנו עושים, בזה נגמר.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מה קרה? למה הרגישות הזאת? אם אני נותנת עוד רעיונות? **ד"ר אהוד ויצמן:** נהדר. ... מה הבעיה? את לא יודעת ..
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אין לי בעיה. אף אחד לא זימן אותי, כשזימנתי את עצמי כבר שנים. **ד"ר אהוד ויצמן:** אגב, גם אני לא באתי לוועדה. וכשיש לי משהו, אני מרים טלפון, אומר 'הנה'.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אהוד, תפסיקו להיות רגישים כשבאים ונותנים לכם מקצה שיפורים. ותפסיקו להיות כל כך, **ד"ר אהוד ויצמן:** אבל רונית, מותר לבוא ולומר, אני קראתי את השאילתה שלך. באמת זה מה שהנוער עושה ביבנה? או שהוא מסתובב בפסי הירק? אני ישבתי השנה במספר סיומים של מתנדבים, של ... תענוג.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** עוד פעם אתם עם איזשהם הסברים?

אוקיי, הישיבה -

צבי גוב-ארי:

- רועי גבאי:** היתה שאילתה, היא קיבלה תשובה. אפשר להמשיך.
- צבי גוב-ארי:** לא, עד כאן. אני מדבר במלוא הרצינות. עם כל הכבוד, ביקשו לדעת מה אנחנו עושים. הצגנו. רוצים לשפר תוכנית? שבי, חשבי, תשלחי לי מסמך, בבקשה, מה חסר בתוכנית.
- רונית ארנפרינד-כהן:** אוי, כמה פעמים שלחתי מסמך, כמה פעמים הצעתי -
- צבי גוב-ארי:** לכל מסמך ששלחת קיבלת תגובה. אני לא מוכן לשבת פה ולדבר עשו כך, עשו אחרת. את לא שותפה, יש פה וועדה מקצועית,
- רונית ארנפרינד-כהן:** לא ... לא רציני, לא מקצועי,
- צבי גוב-ארי:** לא מקצועית? אלה שעשו עבודה לא מקצועית?
- רונית ארנפרינד-כהן:** לא, אני מדברת עליך,
- צבי גוב-ארי:** רונית, תקשיבי, אני מכיר את הרקע המקצועי שלך. תעשי לי טובה. אני יודע גם בדיוק מה עשית בראשון. מוטב לשבת בשקט.
- רונית ארנפרינד-כהן:** באמת? באמת?
- צבי גוב-ארי:** כן. להיות שם ראש מחלקת נוער, עם כל מיני תוכניות של הרקדה,
- רונית ארנפרינד-כהן:** על מה אתה מדבר?
- צבי גוב-ארי:** ומרכז הזיכרון.
- רונית ארנפרינד-כהן:** מה!?
- צבי גוב-ארי:** כן.
- רונית ארנפרינד-כהן:** מה אתה מדבר?
- צבי גוב-ארי:** כן, תשאלי את ניצן בבקשה.
- רונית ארנפרינד-כהן:** על מה אתה מדבר?
- צבי גוב-ארי:** אז עם כל הכבוד, כדאי לשבת בשקט.
- רונית ארנפרינד-כהן:** אתה המצאת עכשיו, אתה באיזה סרט שלא היה לו שום ...
- צבי גוב-ארי:** לא, אני לא בסרט. המציאות בדוקה.

- רונית ארנפרינד-כהן:** תביא. אתה הרי תמיד אומר, זה ממש שקשקוש.
- צבי גוב-ארי:** בדיון שעלה לפני כשנה נדמה לי, משה ניהל פה את הדיון,
- רונית ארנפרינד-כהן:** צביקה, תסביר לי מה,
- צבי גוב-ארי:** ודיברת על מומחיות שלך וכו'. ומשה שאל אותך, תשלחי לי בבקשה נושא אחד שעשית מא' עד ת' ואני אשתוק.
- רונית ארנפרינד-כהן:** אני לא חייבת לאף אחד תשובה.
- צבי גוב-ארי:** הנה הדיון.
- רונית ארנפרינד-כהן:** לא חייבת לאף אחד שום דבר,
- צבי גוב-ארי:** שלחי לי ואני אשלח. לא שלחת.
- רונית ארנפרינד-כהן:** אני לא חייבת לתת כאן שום קורות חיים שלי.
- צבי גוב-ארי:** לא קורות חיים. לא קורות חיים.
- רונית ארנפרינד-כהן:** אני מציעה הצעות ואני לא מבינה מה יושב לכם? מה רגיש לכם? ההצעות הן הצעות רציניות וענייניות.
- מאיר בן הרוש:** יש לי בקשה, צביקה. הייתי מבקש באמת,
- רונית ארנפרינד-כהן:** איתן בראש,
- מאיר בן הרוש:** דקה, רונית. שאלה.
- רונית ארנפרינד-כהן:** כן, מה השאלה?
- מאיר בן הרוש:** יש לי בקשה, באמת.
- רונית ארנפרינד-כהן:** עוד שיטות לסתום?
- מאיר בן הרוש:** רגע, אבל אני שואל, מותר לי. צביקה, מה שאני מבקש, אם אפשר, בכמה אירועים מרכזיים של הנוער לשלוח הזמנות לחברי מועצת העיר, כי חשוב לנו גם לראות את הפעילות שאתם עושים, ותאמין לי לנו זה טוב, זה מעניין, זה נותן לנו גם להיות חלק מהתהליך, ממה שאתם עושים, כדי באמת לבוא לפה ולהיות. עכשיו כשאתה מספר זה בסדר גמור. אבל תשתף אותנו, תשלחו לנו הזמנות. נבוא באמת, נתרשם גם מקרוב. זה חשוב מאוד. צביקה, מקובל עליך?
- צבי גוב-ארי:** אפשר לשלוח כל תוכנית,

- מאיר בן הרוש:** לא תוכנית. אמרתי אירועים מרכזיים. שנבוא.
- אלי אלוש:** אני מאמין שיפרסמו, כל האירועים,
- מאיר בן הרוש:** לא, כחבר מועצה, כדי שנראה איך זה מתבצע. זה העניין.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לדעתי, מאיר את זה קיבלנו.
- מאיר בן הרוש:** לא, לא כל האירועים המרכזיים שעכשיו הם זה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אריאל שלח לנו את זה במייל. תפתח מייל. יש מה שנקרא מייל, תפתח, אריאל... דווקא אריאל שלח.
- אלי אלוש:** השנה מה שקורה באירועי הקיץ בכלל, ילדים ונוער, זה פשוט מטורף ביחס לכל דבר.
- מאיר בן הרוש:** לא, אני אומר המרכזיים, לא כל אירוע קטן.
- אלי אלוש:** אני אומר, כמות האירועים השנה לילדים ונוער היא פשוט עצומה. וקיבלתם מאריאל גם את המייל של הפרסום שמגיע לכל בית ביישוב. בנוסף אנחנו גם בכל אירוע גם ... וכדומה.
- רועי גבאי:** יש לי ... עוד עשר דקות. תודה.
- *** מר רועי גבאי יוצא מהישיבה *****
- צבי גוב-ארי:** אני מבקש להקריא משהו מהדיון מס' 3/14. דיון מועצת העיר. הנושא היה שוב נושא הנוער. וכאן משה אומר, 'תראי לנו אחת, אני רוצה פעם לראות שכתוב שרונית כתבה את זה באמת. אני פעם רוצה לראות'. רונית אומרת: 'אתה רוצה לראות? אני אשלח'.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אחר כך חשבתני שאני לא חייבת לבקש שום דין וחשבון. כבר אמרתי.
- צבי גוב-ארי:** כן. 'על תוספת בחינוך שמעתי, רק שמעתי'. רונית: 'רק שמעתי? אני אשלח לך. שתרגיש טוב, אני אשלח לך במייל'. משה: 'אני אשמח'. רונית: 'אבל מה שאני שולחת לך, תפרסם'.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה, אני חייבת להגיד לך משהו,
- צבי גוב-ארי:** תשלחי בבקשה את התוכנית.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה, אני חייבת להגיד לך משהו עכשיו. היו לך שלוש דקות פתטיות. זה מה שאתה עושה כראש עיר, ואתה כממלא מקום ראש עיר, סגן ראש עיר, מחפשים דיאלוג כזה? תתביישו לכם! בשביל זה הציבור משלם לכם 30,000, 40,000,

צבי גוב-ארי: אני מבקש לשתוק. את מדברת יותר מדי, גברת. עד כאן! עד כאן!
לא מוכן יותר. את עבריינית אמיתית. נקודה.

רונית ארנפרוינד-כהן: באמת?! כרגע ביישת את עצמך.

צבי גוב-ארי: מבזבזת את הזמן של אנשים יקרים,

רונית ארנפרוינד-כהן: אני לא מבזבזת!

צבי גוב-ארי: פטפטת, התרומה שלך היא אפס. גם לציבור,

רונית ארנפרוינד-כהן: אתה בזבזת זמן יקר של תפקיד ראש עיר, ואתה כזמן יקר של סגן ראש עיר על להיות קטנוניים ופאתטיים.

מאיר בן הרוש: למה לרדת לנושאים אישיים?

רונית ארנפרוינד-כהן: אני אישית? תראה מה שהם עושים. זה בושה, מביש.

משה חזות: לא מכובד, רונית.

צבי גוב-ארי: הבושה זה הימצאותך כאן. הבושה זה שאת מסביב לשולחן. זו הבושה. הבושה הכי גדולה לעיר.

רונית ארנפרוינד-כהן: גם אתה, משה? צביקה, זה מביש מה שעשית כרגע לעצמך עכשיו. לאן לקחת את עצמך?

צבי גוב-ארי: לקחתי את עצמי למקום לסתום לך פעם ולתמיד את הפה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אבל זה לא סתום לי וזה רק מבייש אותך.

צבי גוב-ארי: את יושבת פה, מפטפטת כמו שאני לא יודע מה, יושבת ומבשלת, אנחנו לא ... שאת ... כל דבר. זכותך לדבר חמש דקות, דיברת כבר חצי שעה.

רונית ארנפרוינד-כהן: בזה יש לך עשרות אלפים לנהל, ואתה מתעסק,

צבי גוב-ארי: חמש דקות זכותך לדבר!

רונית ארנפרוינד-כהן: אני לא אסתום את הפה.

צבי גוב-ארי: נתתי לך זכות לדבר מעבר לחמש דקות.

רונית ארנפרוינד-כהן: אתה נתת לי? הציבור נתן לי,

צבי גוב-ארי: זכותך לדבר פה חמש דקות על נושא. לא יותר מזה.

רוננית ארנפרינד-כהן: אתה כל הזמן מתעקש לסתום לי את הפה.

צבי גוב-ארי: אני עובר לסדר היום, לסעיף הבא, נקודה.

***** מר אלי אלוש ומר רועי סודאי יוצאים מן הישיבה *****

3. עדכון בנושא קו חם לבנות ובני נוער במצוקה – תוצאות המפגשים.

צבי גוב-ארי: לינה, בזמנו עלה הנושא של חשיפת הנוער וכל מה שקשור לתחלואי הרשת, וכמובן לסיכונים וכו'. נושא שעלה בזמנו על ידי רוננית. הנושא נדחה. ביקשתי שתשבנה שתיכן ותבדקו בבקשה מה צריך לעשות. אני לאחרונה קיבלתי מכתב רק מרוננית, שמעלה את הנושא פעם נוספת כאן, אחרי שנדחה בישיבת המועצה הקודמת. למרות זאת, ולמרות הנוהל שאחרי שמורידים נושא מסדר היום לא מעלים אותו פעם נוספת לתקופה של שישה חודשים, החלטתי כן להעלות אותו בשביל למצות את הדיון בו. בניגוד לאמירה שסותמים את הפה. אבל זה בסדר.

רוננית ארנפרינד-כהן: א', זה לא מדייק את המציאות. כי זה היה התנאי שלי להסיר את ההצעה. ואתה קיבלת את התנאי.

צבי גוב-ארי: היה בדיון הקודם. לפני חודש היה פה דיון. שאלו אותך 'האם לבטל את הנושא? לא להעלות?' התעקשת להעלות. דנו בזה והורידו. אני בכל זאת מעלה את זה פעם נוספת.

רוננית ארנפרינד-כהן: שאפו ...

צבי גוב-ארי: לא שאפו, תגידי תודה בבקשה, ותתנהגי בנימוס.

רוננית ארנפרינד-כהן: איזה שוס!

צבי גוב-ארי: באמת יש גבול, רוננית. עד כאן.

רוננית ארנפרינד-כהן: הגבול אתה עברת אותו לפני עשר דקות, צביקה.

צבי גוב-ארי: עד כאן. היום סיימת הרבה מאוד קשרים במערכת הזאת.

רוננית ארנפרינד-כהן: אני סיימתי?

צבי גוב-ארי: כן.

רוננית ארנפרינד-כהן: תגידי לי, תקרא את הפרוטוקול של עצמך אחרי הישיבה הזאת.

צבי גוב-ארי: נגמר הסיפור. אני אקרא את הפרוטוקול ואוסיף מלח לעניין הזה.

רוננית ארנפרינד-כהן: נהדר.

הלאה. בבקשה.

צבי גוב-ארי:

שרון לינה: הנושא היה להקים קו חס ביבנה. לקראת הפגישה עם רונית אני פגשתי את הצוותים של שני בתי הספר התיכוניים, גם של חטיבת הביניים וגם של חטיבה עליונה. הבנתי שהעבודה נעשית בצורה מאוד טובה, במסגרת בתי הספר. זה דבר אחד. והדבר השני, יש במסגרת ארצית הרבה מאוד קווים דומים כמו עלי וערן ועכשיו הכפתור האדום. הרבה מאוד קווים, ולכן אין מקום להקים נקודה כזאת בתוך יבנה. היא לגמרי מיותרת. ולכן, המסקנה היתה שאין מקום להקים מרכז כזה או שליטה כזאת, מרכז שליטה או קו חירום כזה בתוך יבנה. זהו. אז אפשר אולי לעשות קמפיין או לעשות פרסום, זה הכל. אבל אין מקום להקים קו.

צבי גוב-ארי: בינתיים נעשה פרסום בכל מה שקשור לכפתור האדום וכל היתר. היה קשר עם שני אנשים שעוסקים בעניין הזה. אני כנראה אפגוש אותם במהלך השבוע הבא, בשביל לראות מה אפשר עוד לעשות. נראה להרחיב את הפעילות בכיוון זה. אבל זה עדיין לא מוריד את הנושא הבא מסדר היום, נדון בו. רציתי רק לשמוע את העדכון. את שמעת, שמעת, כולם שמעו.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא הבנתי.

צבי גוב-ארי: זה לא מבטל את הסעיף הבא. לא מבטל את הסעיף של הדיון. ההצעה. היה צוות. הצוות מונה. הצוות לא הגיש עבודה. קיבלתי ממך מכתב, ואני חושב מהדין גם לשמוע את הצד האחר,

רונית ארנפרוינד-כהן: אין אחר. אתה לא שמעת אותי.

שרון לינה: לא, רונית, אני אגיד לך מה היתה הבעיה, אולי נעלה, בגלל התמימות שלי, חוסר הידע. הפגישה הסתכמה בזה שאת אומרת שאת מוציאה מסמך. נכון? ככה סיימנו את הפגישה. 'אני אסכם את הדברים, אני אוציא מסמך'. אני לתומי חשבתי מסמך סיכום הפגישה, ולא ידעתי שזה הצעה לסדר היום וכל מה שכרוך בזה. אז אני הרגשתי קצת נבוכה בתוך כל הסיטואציה הזאת.

רונית ארנפרוינד-כהן: אז אני מוכנה להסביר, אין שום בעיה. זו לא תמימות שלך,

שרון לינה: לא, זו תמימות שלי. כי כשאת אמרת מסמך, לא עלה על דעתי שזה הצעה לסדר היום. הכל עניין של דיוקים.

רונית ארנפרוינד-כהן: אז אני מוכנה להסביר. אין לי שום כוונות לפגוע בך. ואם מישהו משתמש,

צבי גוב-ארי: זה מונח בסדר היום.

רונית ארנפרוינד-כהן: יש לי הרגשה שיש כאן איזשהו משחק פוליטי, אני לא רוצה לפגוע בך. זה ממש לא, אם צריך אני אסביר.

פאלי כהן: לא, יש לנו בסדר היום.

רונית ארנפרינד-כהן: אין שום בעיה. המשחקים הפוליטיים, אני משופשפת. לינה פחות משופשפת. אני אסביר אחר כך, אין שום בעיה.

צבי גוב-ארי: אוקיי. חברים, הנחת העבודה היא שהציבור הגיע לשולחן הזה על ידי מינוי מלמעלה. הציבור הגיע לשולחן הזה על ידי בחירה פוליטית, ובחירה פוליטית של אנשים מהיישוב. האנשים הללו בחרו בציבור מבחינה פוליטית. כל דבר שלא יעשה, יש פה איזשהו פן פוליטי. אנחנו מדברים היום על דברים חשובים, בנפשנו. בינתיים נעשו עבודות בכיוון הזה, והיה פרסום בבתי ספר ושמנו במערכות האחרות, שכל מה שקשור עם הכפתור האדום תהיה ישיבה בעניין הזה, עם אותו צוות שמריץ את זה דרך אגב, הם 2 אנשים לשעבר. נעשה משהו בכיוון, זה לא פוסל את המשך הדיון.

רונית ארנפרינד-כהן: אז אני אחר כך אגיד את מה שאני אגיד.

4. עדכון תב"ר מס' 212 – בניית ביה"ס לאמנויות. סך התב"ר 18,184,733 ₪. מימון: מפעל הפיס – 12,988,467 ₪, קרנות העירייה – 5,150,266 ₪.

צבי גוב-ארי: הלאה. אנחנו נדון בעניין זה בסעיף 5 יותר מאוחר. אני עובר לסעיף 4. עדכון תב"ר של 212, להשלמת העלות של ביה"ס לאמנויות, מה שאנחנו מדברים על סדר גודל של 18 מיליון ₪ מימון מפעל הפיס, משרד החינוך. 12,988,000, קרנות העירייה – 5,150,000 ₪. מי בעד אישור התב"ר?

החלטה מס' 1/32/14:
הוחלט פה אחד לעדכן תב"ר מס' 212 – בניית ביה"ס לאמנויות. סך התב"ר 18,184,733 ₪. מימון: מפעל הפיס – 12,988,467 ₪, קרנות העירייה – 5,150,266 ₪.

תוספת לסדר יום:
1. פטור מהיטל השבחה לפרויקט התחדשות עירונית (פינוי-בינוי) מתחם האלון ומתחם כלנית-שושנים, לפי סי' 19(ב)2 לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה – 1965.

צבי גוב-ארי: לפני שאני הולך לסעיף 5 אני רוצה להוסיף סעיף ולהסביר עליו בסדר היום, ... פינוי בינוי. על פי התקנות הקיימות, תוכנית שנעשתה לצורך של התחדשות עירונית, יש פינוי בינוי שזו יוזמה קבלנית, התחדשות עירונית זו תוכנית שנעשית על ידי משרד השיכון. היו שתי תוכניות כאלה. תוכנית של רחוב האלון והתוכנית האחרת של כלנית שושנים. על פי התקנות, אנחנו רשאים לוותר על היטל השבחה. כנ"ל מנהל מקרקעי ישראל מוותר על השבחה, כך שמאפשר לסיפור הזה לעבוד. עם היטל השבחה לא יוכלו לעמוד. היטל השבחה יכול להיות בסדר גודל, בכל מקום מוסיפים סדר גודל של 30, 40 יחידות דיור. שבעה, שמונה מיליון ₪. בלעדי זה לא נפנה.

איתן בראש: זה על הנייר, זה לא באמת ...

צבי גוב-ארי: או שרוצים לעשות, או שלא. זו עלות שאתה סופג בשביל לעשות, מי בעד? אני רוצה להצביע על זה. מי בעד לבטל על העניין?

החלטה מס' 2/32/14:
הוחלט פה אחד לאשר פטור מהיטל השבחה לפרויקט התחדשות עירונית (פינוי- בינוי) מתחם האלון ומתחם כלנית- שושנים, לפי ס' 19(ב)(2) לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה – 1965.

5. המשך דיון בהצעה לסדר יום של חברת המועצה הגב' רונית ארנפרוינד-כהן בנושא: קו חרום לבנות/בני נוער" – ביבנה אומרים לא לאלמוות ברשתות – עקרונות תוכנית פעולה.

צבי גוב-ארי: טוב, רונית, המשך דיון בהצעה שלך.

רונית ארנפרוינד-כהן: טוב, אז א' אני רואה שככה קצת עשו עבודה בעיני, אני לא אתן לזה כותרת, כי בעיני לא מכבדת. אבל לינה, באמת לא היתה שום כוונה,

שרון לינה: אני לא חיפשתי כוונה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני נפגשתי אחרי ישיבת המועצה שדנה בנושא הזה, והסכמתי להסיר את זה כדי שנמשיך להתעסק עם זה, נפגשתי עם לינה ולינה שיתפה אותי בבדיקה שלה ובו זמנית אני גם שיתפתי אותה שהלכתי להיפגש עם המרכז הישראלי לאינטרנט, שלהם יש גם קו. שדיברתי עם הכפתור האדום ושלחם יש בכלל הכשרה מאוד מורחבת והם גם מכירים את מי שפועל בינתיים כאן, אני מבינה גם בהצלחה, גלעד האן בבתי ספר. וגלעד האן הוא בנישה מסוימת, הכפתור האדום מתמחה בהכשרה של מנהיגות שלדעתי כשאני דיברתי עם עדי, עדי הכיר את שמך, אריאל,

שרון לינה: בואי רק נדייק. השיחה בינינו, את לא העלית את הנושא של הכפתור האדום. אז בואי נדייק, בסדר?

רונית ארנפרוינד-כהן: נכון, ואחר כך הלכתי,

שרון לינה: בדקת את זה אחרי זה. בשיחה בינינו אני העליתי את הנושא של הכפתור האדום, ושל גלעד האן,

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, של הכפתור האדום לא, של גלעד האן.

שרון לינה: של גלעד האן, וגלעד האן מדבר על הכפתור האדום. שני הדברים אני העליתי. אני חושבת, בואי נדייק. אחר כך את ביררת בדיוק את מה שאני ביררתי, המשכתי לברר, אז זה בסדר גמור. אבל בשיחה בינינו,

רונית ארנפרוינד-כהן: לינה, אין בעיות. את רוצה להוביל את זה?

שרון לינה: אני לא רוצה, אני לא אמרתי להוביל.

רונית ארנפרוינד-כהן: וואו, מה שקורה כאן היום.

שרון לינה: אבל אם את מדווחת על השיחה בינינו, תדייקי בבקשה.

רונית ארנפרינד-כהן: אז אני מדווחת את כל התוכן.

עו"ד מאיר בן-הרוש: קודם כל, לינה. אני זוכר שראש העיר אמר שאתן צריכות להגיש עבודה משותפת. לא להגיש הצעה לסדר.

רונית ארנפרינד-כהן: אני זוכרת שאתה צריך לייצג איזושהי אוכלוסיה, ולפעמים אתה לא מייצג אותה. מה קרה כאן היום? רמת הרגישות כאן, כל אחד עם הקרדיטים. אז בואו ננסה להיות בלי קרדיטים, אלא מאוד ענייניים. ואני אשתף אתכם עם מי דיברתי, מה דיברתי. לא הכל צריך להיות בהכרח מאבקים, אלא אפשר גם שיחה בלי לשתום פיות ובלי רגישות כזאת של קרדיט. וכשהערתי לתוספת למה שאלי אמר, יש לכפתור האדום הכשרה של עשרה מפגשים לחצי שנה, שהם בוחנים מנהיגות מצטיינת של נוער. לוקחים אותם, בוחנים אותם ומצמידים להם סטודנטים מצטיינים שמלווים אותם חצי שנה והם אלו שמורידים מהרשת, והם גם יודעים, אני חייבת להגיד, שהם נתנו לי שמות של, לא רק אינסטגרם ולא רק פייסבוק, אלא דברים. אין לי מושג מה הם אמרו. והם בפירוש אמרו לי שרק בני הנוער יודעים לשלוט בזה. סיקרט! יש דבר כזה זה שנקרא סיקרט?

שרון לינה: סגרו אותו.

רונית ארנפרינד-כהן: ויש נסטיג, או משהו כזה. הרעיון הוא שאני מציעה שנלך לתוכנית שבני הנוער יוכשרו על ידי אותה קבוצה שיודעת ללוות, והיא מסירה את האלימות שקוראת ברשת.

משה חזות: אז זה מה שאלי הציג, לא, רונית?

רונית ארנפרינד-כהן: לא, לא. אני לא חושבת. אני לא בטוחה. כי הוא לא אמר את תוכנית המנהיגות. הוא הציג משהו אחר והוא אמר שהם מממנים את התוכנית הזאת, כפתור אדום מצפים שאנחנו נממן. אבל כיוון שראש העיר אמר שהוא הולך להיפגש איתם, אני משערת שהוא ישמע מהם. זה דבר אחד, אני מציעה. ואני מציעה להיפגש עם אורנה מהמרכז הישראלי לאינטרנט. הם שני הגופים הכי רציניים היום בארץ שמתעסקים עם קווי חירום ועם הסרה, ובעניין הזה עם הסרה של אלימות מהרשת ואחרי שאני בדקתי וגם לינה הביאה את מה שהביאה, אני שותפה לעמדה של לינה שאומרת רשת משלנו בעיר לא צריך. יש מספיק, כיוון שזה אינטרנט, יש מספיק.

מה שכן צריך זו אותה תוכנית, בין היתר, שאני באתי והעליתי אותה, שאני מציעה שנאמץ אותה. שנאמץ את העקרונות שלה. ואני רק אקריא את הכיוון: לפעול להרחבת המודעות לסכנה ברשת לנוער, להורים, לבעלי עסקים ולתושבים. זה חלק מתוכנית שאני גם אימצתי, שמתחילה לקרות עכשיו בפתח תקווה, עם המרכז הישראלי לאינטרנט. להסביר, לפרסם, להפיץ ולעודד לפנות לקו תמיכה בנפגעי קורבנות ברשת. זה המרכז הישראלי וכפתור אדום, כמו שאמרתי.

אני חושבת שצריך למנות בשירות הפסיכולוגי צוות שיתמחה בנפגעי רשתות. הכשרת נאמני רשת בטוחה, זו אפשרות גם באמצעות הכפתור האדום. פרסום ודברור הנושא באמצעי תקשורת שונים ואמצעי המדיה. פרסום במקומות שילוט של העירייה, הכרזה על חודש שבוע, מה שיוחלט, כדי להעלות למודעות. אלו העקרונות שאני מציעה בנושא שהמועצה תאמץ.

צבי גוב-ארי: אני רוצה להתייחס לסעיפים שאת ... ואחרי זה נעמיד.

רונית ארנפרוינד-כהן: ביקשת לדבר בקול רם. אני גם צריכה את זה.

צבי גוב-ארי: הגברת המודעות לסכנות בקרב בני הנוער, הורים, בעלי עסקים ותושבים. אנחנו התחלנו בפרסום וכפי שאת מבינה, זה יצא כבר לעיתונות, יצא לרשת וזה ימשיך לעבוד, לא במסגרת קמפיין של שבוע ולא קמפיין של שבועיים. אני חושב שעל מנת להחדיר את העניין הזה, ושיהיה חלק מאורחות החיים שלנו, לא הולכים על קמפינים. הולכים על תהליך ממושך. כל שבוע, כל שבועיים, לאורך כל הדרך.

רונית ארנפרוינד-כהן: מצוין.

צבי גוב-ארי: קמפיין מתחיל ונגמר, ונגמר. אז מחכים לקמפיין הבא. לא טוב.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, לא, אז לא לזה התכוונתי.

צבי גוב-ארי: שמעתי אותך.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני רק מתקנת, שהיתה אי הבנה.

צבי גוב-ארי: שמעתי אותך.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני רק מתקנת, זה בסדר.

צבי גוב-ארי: נימוס.

רונית ארנפרוינד-כהן: נימוס יש לי.

צבי גוב-ארי: אז תוכיחי את זה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני מוכיחה את זה כל הזמן.

צבי גוב-ארי: הלאה. להסביר, לפרסם, להפיץ, לעודד וכו', אנחנו עושים את זה, וצריך לעשות את זה מתמשך, כל שבועיים לצאת עם העניין הזה.

רונית ארנפרוינד-כהן: מצוין.

צבי גוב-ארי: זה חלק מהדברים שנעשים. למנות בשירות הפסיכולוגי. יש שני אנשים שמטפלים שם בעניין. לא צריך למנות. הם קיימים בשירות הפסיכולוגים פונים ילדים למטפלים, אבל זה עניין מסובך, כפי שאתם מבינים, זה עניין של בני אדם, רגישויות וכו'.

רונית ארנפרוינד-כהן: בוודאי.

צבי גוב-ארי: בתי הספר יודעים, בתי הספר גם מפנים. הכשרת נאמני רשת בטוחה. דיבר על זה לפני כמה דקות, השאלה האם יש, שונה ממה שהולכים לעשות? זה נדע אחרי פגישה עם החברים בשבוע הבא. האם נאמני הרשת או הכשרה שהולכים לעשות כבר במתני"ס, עונה על זה, או שיש משהו אחר?

רונית ארנפרינד-כהן: לא, תראה, הוא אמר שהוא הלך להיפגש עם 'כפתור אדום'. והוא אמר,

צבי גוב-ארי: הוא יהיה פה.

רונית ארנפרינד-כהן: עדי. עדי ... שעדי הוא טייס. זו חבורה רצינית. מה שהעלה לי אור אדום ממה שאלי אמר זה שהם מממנים.

צבי גוב-ארי: זה לא משנה מי מממן.

רונית ארנפרינד-כהן: לא, רגע. מה שאני מדברת זה על תוכנית שהם גם מציעים. תשמע, עכשיו רלוונטי למה שאתה אמרת 'לא נרד לרזולוציות', לפני חצי שעה או 20 דקות. אני מציעה, אתה הולך להיפגש איתם, להרוויח את המקסימום שיש. זה הכל. זה בסדר גמור.

צבי גוב-ארי: התחלנו לגלגל את העניין הזה וזה מתחיל לעבוד.

רונית ארנפרינד-כהן: מצוין.

צבי גוב-ארי: גילינו דבר אחד. שאנחנו לא יצרנו את הגלגל עכשיו. שהסיפור רץ כבר בבתי הספר. עניין 'הכפתור האדום' ידוע בבית הספר ויש תקשורת ויש גם הרצאות של האנשים בבתי הספר. הסיפור הזה חי.

רונית ארנפרינד-כהן: לא, גלעד דאן ... 'כפתור אדום'.

צבי גוב-ארי: מי שלא חי אותו,

שרון לינה: אבל הוא זה שמציג את 'הכפתור האדום',

רונית ארנפרינד-כהן: הוא ממליץ בין היתר, כן, אבל זה משהו אחר.

שרון לינה: הוא מדבר על זה המון. מסביר את זה לילדים.

צבי גוב-ארי: מי שלא חי את העניין הזה, כנראה הצמרת שיושבת פה. אבל הדברים נעשים בפנים. ואני שמח שזה נעשה. צריך להגביר את הפעילות שם. צריך להכניס תוספת של אמצעים, כולל עבודה בשכר, ... לעשות את זה. קמפיין אני לא רוצה. אני לא עושה לא קמפיין נגד סמים ולא קמפיין דרך שום דבר אחר. הדרך לחנך לתהליך סיסטמתי, שעובד כל השנה, אם יידרש אחרי שאני אשוחח איתם, לעשות אינטרוולים פעם בשבועיים לצאת במרוכז וכו', זה בסדר. אם יידרש לשגר מכתבים אישיים להורים, לומר: 'שימו לב, אלה הן הבעיות. בבקשה השגוהו על הילדים', גם זה צריך לעשות. לחבר לדוגמה לתלוש הארנונה? עזבי את זה. התייחסו לזה כתלוש ארנונה... אף אחד לא אוהב לקבל תלוש ארנונה.

רונית ארנפרינד-כהן: אז אני חולקת עליך. ומה שמטריד אותי, צביקה,

- צבי גוב-ארי:** ניסיון שלי, ניסיתי להעביר דרך תלוש הארנונה, לא טוב.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** הנה, עובדה בפתח תקווה, ככל הנראה הולכים לעשות את זה.
- צבי גוב-ארי:** זו החלטה שלי.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** תראה, המעניין הוא, אני חייבת להגיד לך, צביקה.
- צבי גוב-ארי:** התנסינו בעניין הזה בתחומים אחרים. ואז 'למה לא עשית? הרי קיבלת וכו'?' אני רואה רק את תלוש הארנונה, זורק הצידה. אני חתום על הוראה בלתי חוזרת. טוב, זה לא קורה גם ... זה לא משנה. צריך להביא את זה לידיעת ההורים.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** ואני מציעה שלא תוריד מהפרק גם איזשהו קמפיין. קמפיין זה מעלה מודעות. זה הפטנט של קמפיין.
- משה חזות:** אבל הוא אומר לאורך כל השנה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** זה לא קשור. יש לאורך כל השנה עבודה שגם כתבתי, שצריכה להיעשות. זה דבר אחד. דבר שני,
- צבי גוב-ארי:** אין למועצת העיר ... כהחלטה לדברים שמתגלגלים. כלומר .. צריכים דבר חדש תחת השמש. מלבד עניין הקמפיין. עניין הקמפיין, אפשר לקיים קמפיין. אני חסיד לעשות את הדברים האלה לאורך כל השנה. אתה עושה קמפיין, מטבע הדברים, מניסיון בנושאים אחרים, תקופת הקמפיין נגמרת, שכחת. אתה צריך להיות בלוח זמנים מסודר, כל הזמן. חלק משגרת החיים.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** א', זה לא עומד בפני עצמו. ב', אני מציעה וממליצה לך גם להיפגש לא רק עם 'כפתור אדום', אלא גם עם המרכז,
- צבי גוב-ארי:** אני אפגש עם כל אדם שמסוגל לתרום לי בעניין הזה. נתחיל עם 'כפתור אדום'. יכול להיות שנקבל מהם עצות טובות.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** תראה, אני אגיד לך אבל מה אני מוטרדת. לא מוטרדת, מה נראה לי בטעם לא טוב. באמת, בשיחה הזאת. שיש לה פוטנציאל והיא כל כך עניינית והיא כל כך ממקום חיובי, ולא באתי להתריס. בחוויה שלי, כל דבר שאני מעלה, אתה מסרס והופך את זה לאיזשהו, והרי אנחנו מכירים, ואני בן אדם לא נאיבי, והופך את זה, וזה היסטורי, והופך את זה 'כבר יש את זה ולא צריך ולא זה',
- צבי גוב-ארי:** זה הופך לדיון אישי.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, זה לא דיון אישי.
- צבי גוב-ארי:** הנושא הראשון, לשאילתה הראשונה שהעלית היום, נענתה במלוא הכבוד. ישב צוות, הכין עבודה בשביל להראות לך עד להיכן נעשים הדברים.

רוננית ארנפרוינד-כהן: נהדר.

צבי גוב-ארי: ומה קרה? לוקחים את הדבר הזה, במקום שאפו, יוצא מן הכלל, תמשיכו הלאה, מחפשים 'זה וזה וזה',

רוננית ארנפרוינד-כהן: מה קרה? קודם כל התנפלו עלי. קודם כל מתנפלים עלי. יש לך מאיר מתנפל, יש לך רועי ויש לך אהוד. אתה לא, אתה לא חבר טוב של העניין.

משה חזות: אבל חבל, אם המועצה, זה בשם המועצה, לא, לא, משפט רוננית. המועצה קבעה שאנחנו מקבלים מסמך ואנחנו עושים את זה בהרבה מאוד דברים, שמגישים לנו מסמך בנושא.

רוננית ארנפרוינד-כהן: המועצה קבעה לפני שנתיים וועדה.

צבי גוב-ארי: הועדה עבדה ... כל הדרך.

רוננית ארנפרוינד-כהן: אני שמחה שסוף כל סוף העליתי את זה כשאילתה, כדי שאני אשמע משהו.

משה חזות: בסדר, אוקיי.

צבי גוב-ארי: למה את חושבת שהוחלף ראש מחלקת נוער? מפני שהוא בא לתוכנית שם...

רוננית ארנפרוינד-כהן: צביקה, יש לי הצעה לסדר. אני רוצה שנצביע על זה. יש גם הצעה לסדר. אני רוצה שנצביע.

צבי גוב-ארי: אוקיי, אני מצביע להוריד את ההצעה מסדר היום, בגין העובדה שאנחנו עוסקים בזה כל השנה. תודה. מי בעד? מי נגד? תודה.

הצבעה:

בעד: 9 (ה"ה: צבי גוב ארי, משה חזות, ד"ר אהוד ויצמן, לינה שרון, רועי גבאי, מאיר בן הרוש, פאלי כהן, יניב עמרני, רחמים דוד)
נגד: 1 (גב' רוננית ארנפרוינד כהן)

החלטה מס' 3/32/14:

הוחלט ברוב קולות להוריד את ההצעה לסדר יום של חברת המועצה הגב' רוננית ארנפרוינד-כהן בנושא: קו חרום לבנות/בני נוער" – ביבנה אומרים לא לאלימות ברשתות – עקרונות תוכנית פעולה.